

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 19, П'ЯТНИЦЯ, 8 ТРАВНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 19, FRIDAY, MAY 8, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

„Україна-ЕС“: тяжке порозуміння

Петро Часто

27 квітня з синім київським небом зливалися подібні за кольором прапори Європейського Союзу: того дня відбувався саміт „Україна-ЕС“ – вже 17-ий з черги. Як і на попередніх подібних зустрічах, ішлося про реальний стан порозуміння і співпраці сторін і про актуальність фундаментальних політично-економічних перетворень в Україні, котрі, в разі успіху, мали б відкрити нові обрії взаємин між українською і об'єднаною європейською спільнотами.

З формального боку саміт давав нагоду вважати його особливим, і цієї нагоди не змарнував Президент Петро Порошенко, нагадавши під час пленарного засідання, що „це перший саміт після підписання Угоди про асоціацію, перший саміт, який відбувся з урахуванням всіх серйозних викликів і загроз, і нового рівня амбітності в наших взаєминах. Тому я маю всі підстави вважати, що це – саміт ч. 1“.

„Нинішній саміт проходить у новій Україні, вперше – після Революції Гідності, після перемоги, яка волею українського народу повернула нашу країну на євроінтеграційний шлях розвитку“, – ствердив П. Порошенко.

„Новий рівень амбітності“ Президент пов'язав з вірою, що „Україна через п'ять років повинна ефективно імплементувати Угоду про асоціацію та досягнути умов, необхідних для подання заяви на членство в ЕС... Це ключова мета, заради якої проводяться реформи“.

Українською мовою – „бо це йде від мого серця“ – розпочав свій виступ Голова Європейської Ради Дональд Туск. Від серця цього щирого прихильника України ішов і зміст його слів: „Ваші герої віддали життя за Україну, вільну від корупції, за Україну, якою кермує чесність і доброта, за Україну сучасну і суверенну, в якій легко буде жити. Ваші герої зробили найважливіший крок, тепер все залежить від ваших переконань, відваги та терпіння. У вас сильні вороги і водночас багато друзів. Завжди можете розраховувати на їхню допомогу, але її не вистачить, якщо самі не будете змінювати Україну... Реформи – це буде найкраща відповідь агресорові і найкраща пам'ять героям“, – сказав Д. Туск.

Підбадьорливо звучали міркування Голови Європейської Комісії Жана-Клода Юнкера, коли він назвав Україну „рідною в нашій європейській сім'ї“ і в дусі цієї рідності пояснив свій приїзд до Києва: „Ми розуміємо бажання України стати членом Європейського Союзу, і тому ми тут“. Про очікувані зміни в Україні Ж.-К. Юнкер висловився так: „Реформи, які зараз у вас відбуваються, вимагають багато мужності від уряду і громадян. Суспільство матиме велику

(Закінчення на стор. 16)

Українці вшанували Сенатора Менендеза як оборонця України, захисника свободи

Рома Гадзевич

ВИПАНІ, Нью-Джерсі. — В суботу, 2 травня у Випані відбулося віче на підтримку України і для вшанування Сенатора Роберта Менендеза, якого вітали як „самовідданого оборонця України в Сенаті“ та „захисника свободи й демократії“.

Демократичний Сенатор Р. Менендез з Нью-Джерсі є спонсором минулорічного законопроекту для підтримки свободи України („Ukrainian Freedom Support Act of 2014“). Він одержав плякат від Українського Народного Союзу (УНС) та відзначення „Приятеля УНІС“ від Українського Конгресового Комітету Америки (УККА). УНСоюз також подарував сенаторові синьожовту писанку народної мисткині Стефанії Грицьковян.

Імпреза, яку організував УНСоюз спільно

Відзнаку Сенаторові Робертові Менендезові (в центрі) вручили президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай та скарбник Рома Лісович. (Фото: Христя Сизоненко).

з УККА, відбулася в Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерсі у Випані.

(Закінчення на стор. 2)

Надія Савченко стала лавреатом нагороди „Світло справедливості“

КИЇВ. – 22 квітня у Дипломатичній академії при Міністерстві закордонних справ України відбулося нагородження за моральне, духовне та етичне провідництво цього річного лав-

реата премії „Світло справедливості“ політичного в'язня, Героя України, старшого лейтенанта Збройних Сил України Надії Савченко. Нагороду вручили її сестрі Вірі Савченко.

Цю нагороду заснувала Анастасія Шкільник з Канади на честь свого батька д-ра Михайла Шкільника, видатного юриста, громадського і політичного діяча часів визвольного руху в Україні 1917-1920 років. Її вручають особам, які, перебуваючи в авангарді суспільно-політичного життя України, давали постійне свідчення скромності, безкорисливості й вірності моральним принципам, мужнього слідування своїм переконанням та жертвності в обстоюванні ідеалів демократичного суспільства.

„Нагородою Український Католицький Університет (УКУ) разом з іншими членами Капітули прагне вирізнити тих людей, які чітко вміють відділити простір моралі, духовності від світу антидуховності. Н. Савченко, яка своїм голодуванням провела цю межу, є прикладом для інших“, – зазначив проректор з місії та призначення УКУ Мирослав Маринівич. Було показано документальний фільм про Н. Савченко.

Лавреатами нагороди „Світло справедливості“ були Євген Сверстюк, Мустафа Джемілєв та Людмила Заливна.

Кожного року вручається і стипендія „Світло справедливості“ для студентів УКУ, активних у громадській праці та успішних у навчанні. Цього року її отримав студент магістерської програми УКУ Ігор Фещенко.

УКУ

Віра Савченко з нагородою, яку вона прийняла в імені сестри Надії. (Фото: УКУ)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Горів ліс у Чорнобилі

ЧОРНОБИЛЬ. – 28 квітня на території комплексу лісового господарства „Чорнобильська пуша“ у зоні відчуження на площі близько 320 гектарів виникла лісова пожежа. 29 квітня пожежу локалізували. 30 квітня поширення вогню у зоні відчуження навколо Чорнобильської атомної електростанції не спостерігалось, рятувальники продовжували гасіння пожежі на загальній площі близько 70 гектарів і подолали вогонь. Радіаційна обстановка стабільна, потужність дози на поверхні ґрунту та вміст радіонуклідів у воді не перевищують нормативних значень. (Радіо „Свобода“)

■ Літак вилетів до Непалу

КИЇВ. – Українська експедиція у складі представників Державної служби з надзвичайних ситуацій та Міністерства закордонних справ 30 квітня вилетіла в район землетрусу в Непалі для вивезення громадян України. До складу групи увійшли психологи, медики і рятувальники. Відомо про перебування на території Непалу 196 українців. Даних про загиблих або постраждалих серед них немає. Після землетрусу Непал уже залишили близько 20 українців – на польському і російському літаках, а також самостійно. Український літак, яким вивозять з Непалу громадян України, 6 травня приземлився в Баку, а звідти вилетів до Києва. (Радіо „Свобода“)

■ Міністер приїхав до Нью-Йорку

КИЇВ. – 28 квітня відбулася візита Міністра закордонних справ України Павла Клімкіна до Нью-Йорку, де він брав участь у сегменті високого рівня Оглядової конференції Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. П. Клімкін окреслив позицію України щодо виконання Договору в світлі сучасних викликів та загроз режимові ядерного нерозповсюдження та роззброєння. Окрема увага була присвячена стану та перспективам застосування Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору як неядерної держави (Будапештський меморандум). (Прес-служба МЗС)

■ Зняли кіно про Україну у війні

КИЇВ. – За ініціативи уряду кінорежисер Олесь Санін у взаємодії з Інститутом національної пам'яті зняв серію відеоісторій про участь України у Другій світовій війні. Презентація відбулася 30 квітня під час виїзного засідання Організаційного комітету з відзначення 70-ї річниці перемоги над нацизмом у Європі та завершення Другої світової війни, яке відбулося під головуванням Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка. („Укрінформ“)

■ „Нічні вовки“ збираються в Україну

МОСКВА. – Провідник байкерського клубу „Нічні вовки“ Олександр Залдостанов на прізвисько „Хірург“ заявив 4 травня про наміри провести мотопробіг західною Україною, щоб „відновити кожен спаплюжений бандерівцями пам'ятник Великої Перемоги“. Клуб „Нічні вовки“ став відомим завдяки близьким взаєминам з Президентом Росії Володимиром Путіним. „Нічних вовків“, які збиралися здійснити масовий заїзд країнами Європи й закінчити його в Берліні 9 травня, не впустили до Польщі й Литви, ще кільком скасувала візи Німеччина. (Радіо „Свобода“)

■ Запобігли диверсії

ХАРКІВ. – У ході контртерористичних заходів Служба безпеки України у взаємодії з Генеральною прокуратурою запобігли вчиненню 1 травня терористичного акту у Харкові. Було затримано місцевого мешканця власне при спробі вчинення диверсії. Затриманий – член угруповання „Харківські партизани“ на прізвисько „Кот“. Його затримали, коли він пробував встановити міну з детонатором на фортифікаційних спорудах оборони Харкова. У гаражі „Кота“ було виявлено та вилучено шість тротильових шашок, різного роду детонатори, у тому числі з годинниковим механізмом. (УНІАН)

Українці вшанували...

(Закінчення зі стор. 1)

ні. Головним промовцем був Р. Менендес. Аналізуючи сучасний стан в Україні, сенатор сказав: „Багато експертів твердять, що складність геополітики, яка довела до відступу США з Європи, створила отвір для Володимира Путіна в Україні“. Він додав: „Ми всі хочемо дипломатичної розв'язки, але я вірю, що це може статися лише тоді, коли Путін переконається, що ціна спустошення України є просто зависока“.

Публічне віче відкрив і провадив Юрій Симчик, координатор братської діяльності УНСО-юзу, котрий відмітив: „Зараз же... російські війська є на українській землі. Війна провадиться в східній Україні. Кожного дня зброя і російські терористи перетинають кордон в Україну. Гинуть невинні люди. Ми зібралися тут на знак єдності і щоби виявити нашу підтримку Україні“.

Ведучий представив сенатора словами: „Яке щастя для нас, що він був призначений головою Сенатської Комісії для закордонних відносин у 2013 році. Його провідницька роль мала безпосередній вплив на те, що Сенат зайняв таке виразне становище на підтримку України. Це саме він, разом зі Сенатором [Бабом] Коркером [республіканцем з Тенесі], вніс законопроект для підтримки свободи України. Без його провідництва голос нашої громади можливо не був би почутий“.

Сенатор Р. Менендес говорив про „безперервну кризу в Україні“ і підкреслив що „Сполучені Штати мусять відіграти провідницьку роль“. Він пояснив: „Адміністрація мусить вповні виконати заходи закону про підтримку свободи України, який президент підписав 18 грудня. Цей законопроект був одногосно схвалений обидвома палатами Конгресу. Він дозволяє президентові надати дуже потрібну мілітарну і гуманітарну допомогу Україні; і також накладає додаткові санкції на Росію“.

Промовець продовжував: „Відверто кажучи, я розчарований, що адміністрація, яка була зобов'язана [законом про підтримку свободи України] звітувати Конгресові про свій збільшення військової допомоги Україні, запізнилася на два місяці з цим. А коли звіт нарешті доставлено, в ньому не згадано про летальну оборонну допомогу, яку адміністрація не надала, порушуючи волю Конгресу і рекомендації ряду сучасних та колишніх урядовців адміністрації і експертів“.

Відтак сенатор розповів, що він був в Україні минулого року: „Я назвав російські війська в Україні по імені: інвазією. Я закликав для втілення закону про підтримку свободи України“. Цей закон, сказав сенатор, „був потрібним у грудні і є навіть ще більше потрібним у травні“. Він заявив, що „ми мусимо забезпечити, що ми чинимо все, можливе задля майбутнього України“, і прирік: „Так довго, як я є в Сенаті, не спочину аж поки останній російський чобіт не залишить Україну“.

Скарбник УНСО-юзу Рома Лісович подару-

Відзнаку „Приятель УНІС“ вручає Сенаторові Робертowi Менендесowi президент Українського Конгресового Комітету Америки Тамара Олексій.

вала плякету, яка відмічує діяльність Сенатора Менендеса на користь України. Вона схарактеризувала його як „передбачливого провідника, котрий дбає про своїх виборців“. Ще в листопаді 2013 року сенатор звернувся до української американської громади із запитом, „що вона хотіла би, щоб США зробили на підтримку України“. Р. Лісович зазначила: „Ми, українська американська громада та Український Народний Союз, найстарша і найбільша українська американська організація у США, глибоко вдячні йому за його підтримку, провідництво та зобов'язання“.

Президент УКАА Тамара Олексій заявила, що „провідництво сенатора і підтримка впродовж останнього півтора року – в цей найбільш тяжкий час для нашої батьківщини України – були безцінними“. Вона подарувала йому відзначення „Приятеля УНІС“. Українська Національна Інформаційна Служба (УНІС) є вашінгтонським бюро УКАА, а відзначення надається тим особам, котрі відіграли роль в осягненні та збереженні незалежності України та в розвитку українсько-американських взаємин.

Звертаючись до сенатора, Т. Олексій зазначила: „Ви зрозуміли від самого початку, що міжнародна спільнота, а особливо Сполучені Штати, не можуть залишитись пасивними в обличчі російської агресії в Україні. Бо ж залишатися пасивним тільки спричинить додаткову агресію. Ваші слова та обіцянки нашій громаді завжди були підтверджені діями. Ви провадили і далі провадите конгресові намагання покарати Росію за її наїзд та нелегальну окупацію Криму, і за її підтримку терористів у східній Україні“.

Вона продовжувала: „Українська американська громада щиро дякує Вам за Ваші намагання і стоїть разом з Вами у переконанні, що Сполучені Штати мусять перемогти, обороняючи право України та інших націй в тому регіоні проживати вільно, без зовнішнього втручання, захищаючи їхню суверенність та незалежність“.

(Переклав Лев Іваськів)

Зустріч з Сенатором Робертом Менендесом провадить Юрій Симчик. (Фото: Христя Сизоненко)

КОМЕНТАР: „Lost in translation“, або Про декомунізацію і академічну дискусію

Володимир В'ятрович

Кілька днів тому Аксінья Куріна на блозі „Української правди“ опублікувала український текст „Звернення міжнародних науковців і експертів до Президента і Голови Верховної Ради з проханням не підписувати законопроекти про „декомунізацію“. Підставою для листа стали закони, одним з ініціаторів яких був я особисто, тож вважаю важливим вступити в це обговорення.

В академічній дискусії, на захист свободи якої виступили автори звернення, однаково важливим є її форма та зміст. Більше того, перше часто впливає на друге. Тому перед тим, як проаналізувати суть висловлених науковцями претензій, хотів би звернути увагу на те, яким чином вони подані в українському перекладі. Як побачимо далі – якість розуміння та подачі іншомовного тексту має велике, часом вирішальне значення. Сумнозвільний „lost in translation“ може суттєво спотворити суть обговорення.

Перше, що випадає у вічі – важкий стиль тексту, який свідчить про не дуже високий рівень перекладу. Дивує велика кількість орфографічних помилок. Особливо недбало оформлений список підписантів. Автор блогу представляє їх як значних авторитетів у галузі україністики (і серед них справді такі є, хоч поряд зі студентами та аспірантами), але, схоже, що для неї ці прізвища насправді нічого не говорять.

Інакше важко пояснити, як Рорі Фінін, дослідник з Кембриджу, став Роем Фімінім. Замість Франка Гольчевського – отримали Франка Гольжевського з „Гамбурдського університету“, замість Педрика Кені – Падрича Кенні, Зенон Василів став Зероном Василівим, Марко Царинник – Марком Каринником, Вільям Ріш – Ріщом. Перекручено прізвища Маркіяна Добчанського, Івана Качановського, Рікарди Вульпіус.

Можливо, не варто було звертати увагу на ці прикриті перекручення у транслітерації, але вони справді стоять на заваді того, аби зрозуміти, хто саме підписав листа.

Проте проблема з неправильним розумінням іншомовного стосується не лише українського перекладу, але й оригіналу звернення. Авторів звернення найбільше (бо це застереження подано під ч. 1) турбує те, що закон про визнання борців за незалежність впроваджує кримінальну відповідальність за невизнання легітимною „боротьби за незалежність України у ХХ ст.“.

Можливо, знання української мови навіть поважними англомовними україністами забракло для того, аби уважно прочитати текст Закону України „Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ ст.“. Але їм могли б допомогти молоді українські підписанти листа (наприклад, Єгор Стадний чи Юрій Радченко), які, попри те, що лише готуються стати поважними науковцями, досить добре володіють українською мовою, аби помітити, що в тексті, який критикується, відсутнє словосполучення „кримінальна відповідальність“.

Вони теж могли б звернути увагу своїх співпідписантів на те, що в іншому законі про засудження комуністичного та нацистського режимів, заборона на використання їх символів не поширюється на наукові дослідження. Відтак прийняті українськими парламентарями закони жодним чином не впливатимуть на академічну дискусію.

Лише один з законів має можливість вплинути на наукове життя – той, що відкриває архіви КГБ для дослідників. Певен, що вплив цього закону буде виключно сприятливим, адже він дозволить наситити дискусію надзвичайно цікавими фактами, які досі залишалися недоступними.

Але підписанти листа чомусь оминули в його тексті згадати саме цей закон, прохаючи Президента заветувати всі закони з декомунізації.

Гадаю, не всі з них розуміли, що вони вимагають не відкривати архівів. Принаймні, певен, що цього не хотів би один з них – мій колега Марк Крамер, який понад 20 років активно бореться за відкритість пост-радянських архівів.

Тож, як бачимо, занепокоєння щодо можливого втручання політиків в академічну дискусію, яке стало одним з головних мотивів листа, виявляється марним.

Натомість іншим мотивом його авторів ста-

ло бажання не допустити до визнання Україною членів ОУН та вояків УПА як учасників боротьби за незалежність.

На їхню думку, УПА „стратила десятки тисяч поляків в одному з найбільш огидних актів етнічної чистки в історії України“, ОУН – „одна з найбільш екстремістських політичних груп західної України організація, яка „брала участь в єврейських погромах в Україні“.

Звичайно така оцінка українського націоналістичного підпілля присутня в дискусіях щодо його місця і ролі в історії. Але це лише одна з думок, яка має право на існування.

Як і інші тези, які стверджують, що образ вояків УПА як ксенофобів та антисемітів майстерно створювався десятки років советською пропагандою. Цей стереотип, на жаль, досі має значний вплив на історіографію, хоча він зменшується в міру відкриття раніше секретних архівів.

Автори листа чомусь переконані, що надання державою статусу борців за незалежність членам ОУН та УПА перешкодить подальшому дослідженню історії цих структур. Але подібний статус учасників антикомуністичних рухів у країнах Балтії та Східної Європи не завадив їх вивченню. Наприклад, стаття 3 чеського закону від 9 липня 1993 року про протиправність комуністичного режиму та про боротьбу з ним визнає індивідуальний чи груповий опір громадян проти цього режиму „легітимним, справедливим, морально обґрунтованим“ та таким, що „вартий поваги“. Іншим законом про учасників боротьби з комунізмом від 20 липня 2011 року формами такого опору комуністичному режимові визнається, зокрема, „збройна або інша прирівняна до неї боротьба“ та надається учасникам такої боротьби статус ветерана війни.

Польський закон від 24 січня 1991 року про комбатантів та деяких осіб, які були жертвами репресій під час Другої світової війни та у повоєнний час, надає правовий статус особам, які брали участь у бойових діях та повстаннях, входили до складу військових формувань чи організацій, що боролися за суверенітет та незалежність Польщі. До переліку таких осіб віднесено учасників підпільних організацій та партизанських загонів часів Другої світової війни, а також осіб, які брали участь у боротьбі з Українською Повстанською Армією. Цей закон вимагає „глибоко шанобливого ставлення“ до комбатантів та жертв репресій.

Литовський закон від 23 січня 1997 року про правовий статус учасників руху спротиву окупації загалом визначає період історії країни з червня 1940 року по березень 1990 року як період окупації. Існуючі у цей час на території Литви радянський та нацистський режими визнаються незаконними. До учасників руху опору окупації відноситься не тільки членів офіційних структур литовської держави, але й різноманітних підпільних та партизанських формувань.

Ані у Польщі, ані у Чехії, ані у Литві надання відповідного статусу учасникам руху опору чи боротьби проти окупаційних режимів не перешкоджає дослідженням. Це стосується і дій окремих учасників такої боротьби, які можуть мати злочинний характер.

Зокрема у тій же Польщі вимоги закону про „шанобливе ставлення“ до членів підпільних і партизанських організацій не перешкоджають появі наукових досліджень, які стосуються винищення бійцями Армії Крайової українського цивільного населення.

Те ж саме стосується й українського закону, який не тільки не обмежує подібні дослідження, але навпаки зобов'язує державу забезпечувати „всебічне вивчення історії про боротьбу за незалежність України у ХХ ст. та її борців“ та підтримувати діяльність неурядових органів та установ, які провадять подібну дослідницьку діяльність.

Зрештою, ст. 2 чинного з 2006 року Закону України „Про Голодомор 1932-1933 років в Україні“ визнає публічне заперечення Голодомору протиправним. Що аж ніяк не перешкоджає його всебічному дослідженню.

Стурбованість авторів листа також викликає визначення комуністичного режиму як злочин-

(Закінчення на стор. 11)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Затримали російських терористів

КИЇВ. – 30 квітня Служба безпеки України (СБУ) затримала 20 осіб під час антитерористичної зачистки Одеси. Йдеться про бльокування сепаратистських рухів, спрямованих на відокремлення регіону, зокрема створення „Народної ради Бесарабії“ та „Одеської народної республіки“. Проведено 17 обшуків, у висліді яких вилучено електронні листування затриманих з кураторами з Росії та Криму. СБУ затримала 29 квітня біля центрального двірця Києва кур'єра, який потягом Москва-Одеса привіз гроші та інструкції для проведення проплачених акцій протесту. У нього було вилучено хемічні вибухові матеріали, листівки, а також плян двох акцій протесту, запланованих до проведення на 1 та 14 травня в Києві. Під час допиту було встановлено, що саме він є координатором акцій протесту, які фінансуються так званім бюро колишнього прем'єра Миколи Азарова та депутатів Олега Царьова і Володимира Олійника. („Українська правда“)

■ Уряд радитиметься з Церквами

КИЇВ. – 24 квітня відбулось перше (установче) засідання Громадської ради з питань співпраці з релігійними організаціями при Міністерстві закордонних справ України (МЗС). Рада є консультативно-дорадчим органом, який утворений для налагодження ефективної взаємодії міністерства з релігійною громадськістю, врахування громадської думки під час формування державної політики, надання практичних рекомендацій з вирішення питань, пов'язаних із міжнародною діяльністю українських релігійних організацій. Створення ради привітали Патріарх Української Православної Церкви Київського Патріархату Філарет, Муфтії Духовного управління мусульман України Ахмед Тамім, головуєчий у Всеукраїнській раді церков і релігійних організацій Віктор Алексеєнко, представники Української Греко-Католицької Церкви, Української Православної Церкви. Головою Ради було обрано Олександра Зайця, голову правління Інституту релігійної свободи. (Прес-служба МЗС)

■ Вишиванки стали модними

НЮ-ЙОРК. – Американський журнал про моду „Vogue“ 30 квітня назвав українську вишиванку модною. Її успіх видання пояснює появою модельєра Віти Кін, яка почала активно використовувати традиційні українські візерунки в оформленні своїх нарядів. „Vogue“ відзначає, що В. Кін моментально стала світовою знаменитістю і сенсацією разом з Асею Мхітарян, яка створила дизайнерську версію ще одного національного українського вбрання – жупана. „Vogue“ пише, що зростає зацікавлення українською культурою є набагато більшим, ніж просто модним явищем. Історично, зауважує журнал, Україна завжди намагалася відокремитися від назви „Малоросія“. Зараз, після багатьох українських подій, використання національного українського одягу – зовсім не данина моді, а об'єднуюча ідея. („Укрінформ“)

■ Випрала у Москві прапор Криму

МОСКВА. – 2 травня українська художниця з Криму Маша Куликовська у столиці Росії провела мистецьку акцію і випрала у Москві-річці, змиваючи кольори, прапор Криму, який сама й виготовила. Вона сказала, що Крим зараз – це „біла пляма на мапі світу“, оскільки після того, як Крим окупувала Росія, він перестав розвиватися. Зараз у Криму не підтримується вивчення української та кримськотатарської мов, немає свободи віросповідання, відсутні й інші права і свободи. (Радіо „Свобода“)

■ Відновили українські телеканали

КИЇВ. – Міністерство оборони повідомило 2 травня, що військові допомогли запустити мовлення українських телевізійних каналів на Слов'янськ, Краматорськ та Артемівськ, для чого було відновлено телевежу на горі Карачун, що суттєво поліпшить поширення сигналу українських телеканалів. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Суд відмовив США в екстрадиції Фірташа

ВІДЕНЬ. – Земельний суд Відня у кримінальних справах відмовив у запиті США про екстрадицію українського підприємця Дмитра Фірташа. Своє рішення суд оголосив 30 квітня. Як повідомив журналіст „Нью-Йорк Таймс“ Дейвід Гершенгорн, „суддя пояснив своє рішення політичною вмотивованістю справи, яка стала основою для відмови в екстрадиції, навіть якщо стався злочин“. Суддя зазначив, що сумнівається, чи існують свідки, наведені владою США, у справі Д. Фірташа. Прокуратура Австрії подала апеляцію на відмову в екстрадиції Д. Фірташа. Він може залишити межі Австрії, але повинен з'явитися, якщо суд викличе його. США все ще можуть надати додаткові докази проти Д. Фірташа, якого 12 березня 2014 року заарештували у Відні у зв'язку з розслідуванням Федеральним бюро розслідувань (ФБІ) США справи про корупцію індійських чиновників при здійсненні інвестиційного проекту в Індії в 2006 році, у якому Д. Фірташ нібито брав участь. Через дев'ять днів австрійський суд звільнив його під заставу 125 млн. євро. („Українська правда“)

■ Війська США просять більших гармат

ВАШІНГТОН. – Серед напружених взаємин після вторгнення Росії в Україну, одна з останніх американських військових частин в Європі звернулася до уряду з проханням надати їй більші гармати. Другий кавалерійський полк попросив озброїти 81 бронемашину типу „Страйкер“ для перевезення піхоти автоматичними гарматами калібром 30 міліметрів, тоді як тепер вони мають калібр 12,7 міліметра. 27 квітня Комітет збройних сил Палати представників ухвалив рішення про цю модернізацію. Другий кавалерійський полк базується у Вільсеку, Німеччина, але був висланий до країн Балтики після анексії Криму, щоб запобігти поширенню російської агресії. (www.military.com)

■ Обмежено використання води в Каліфорнії

САКРАМЕНТО. – Вже четвертий рік в цьому регіоні триває посуха. 5 травня, вперше раз в історії, стейтовий уряд проголосив нові правила вживання води у містах, згідно з якими деякі поселення мусять зменшити використання води на 36 відс. Найбільше ці обмеження вплинуть на мешканців міст, хоч вони споживають лиш 20 відс. води в цілому стейті, решту споживає сільське господарство. Сан-Франціско мусять зменшити використання води на 8 відс., Лос-Анджелес – на 16 відс., а Сакраменто – на 28 відс. Найбагатші околиці в південній Каліфорнії мусять заощадити 36 відс. води. („Ройтерс“)

■ Буде пором на Кубу

ВАШІНГТОН. – 6 травня уряд США вперше за 50 років видав ліцензії трьом американським компаніям на організацію поромного сполучення з Кубою. Рішення є частиною стратегії Президента Барака Обами щодо нормалізації взаємин з Кубою через прямі переговори з урядом Рауля Кастро. Поновлення одного з видів транспортного сполучення між двома країнами, яке було поширене в 1950-их роках, дозволить спростити контакти між звичайними людьми, що є наріжним каменем політики взаємодії, яку проводить Президент Б. Обама. Пропоноване поромне сполучення має бути схвалене Гаваною, повідомили юристи компанії, але рішення США відкриває можливості для початку переговорів з цього питання. Покищо неясно, наскільки сприйнятливим буде уряд Куби, який намагається знайти баланс між економічною вигодою і побоюваннями, що будь-які раптові зміни можуть похитнути однопартійну систему на острові. „Куба буде вітати ініціативи, що міняють економічний статус-кво, але вони будуть вписувати їх в ситуацію, яку вони можуть сприйняти в політичному аспекті“, – заявив Джон Кавулич, голова Американсько-кубинської торгово-економічної ради в інтерв'ю газети „Wall Street Journal“. Газета повідомляє, що ліцензії отримали компанії з Флориди „Havana Ferry Partners“ та „Baja Ferries USA“ і компанія „America Cruise Ferries“ з Пуерто-Ріко. („Голос Америки“)

„Укрпошта“ пропонує марку з портретом Савченко

КИЇВ. – 9 квітня „Укрпошта“ на підтримку та в подарунок Надії Савченко виготовила поштову марку з її портретом за проектом „Власна марка“.

Сестра Надії – Віра надіслала фотографії з власного архіву. Використовуючи ці портрети, „Укрпошта“ підготувала кілька варіантів маркових аркушів з портретом Н. Савченко.

Замовити марку можна на сайті „Укрпошти“, надіславши замовлення на електронну адресу: vlasnamarka@ukr.net та вказавши при цьому номер зображеного аркуша. Також „Власну марку“ можна замовити поштою, якщо надіслати замовлення на адресу: вул. Хрещатик, 22, Київ, 01001 Ukraine.

Два варіанти марки з портретом Надії Савченко.

З ПОГЛЯДУ ГЕОПОЛІТИКИ

Прапор над Кремлем

Валерій Пекар,
Андрій Заблоцький

Поки Україна розбирається зі своїми проблемами, ситуація у світі докорінно змінилася. Кремлівський режим заліз у заборонену сферу – у взаємини між сунітами і шиїтами, непроста боротьба яких за спадщину Пророка (мир йому) налічує 1,300 років і де стороннім робити абсолютно нічого. Бажання підняти ціну на нафту перейшло у відсилення „зелених чоловічків“ далеко за межі того, що світова спільнота теоретично готова була б вважати зоною інтересів Росії.

Результатом цього, схоже, став миттєво сформований світовий консенсус щодо неможливості терпіти непередбачувану останню імперію світу, яка розмахує ядерним кийком. Консенсус склався на диво швидко і вилився в успіх переговорів з Іраном (адже з ним виявилось домовитися легше, ніж з Росією). Тепер Росія залишилася одна проти всього світу, а Китай, безсумнівно, буде мовчки чекати, як розумна мавпа на дереві з китайської притчі.

Унормування Росії можливе тільки шляхом демонтажу імперії, оскільки будь-який кремлівський правитель опиниться віч-на-віч з випущеним на свободу демоном ненависти, який захопив чималенький народ. Палацовий переворот не вирішує проблему наявності ядерної зброї в країні з непередбачуваною політичною системою. Ядерну зброю у неадекватів потрібно вилучити. Зрозуміло, що у світу були і є свої фінансові інтереси в Росії, і вони змушували душити Росію повільно і безпечно. Але тепер, схоже, ці фінансові інтереси списані як неліквідні.

Нафта і газ різко перестають бути стратегічними ресурсами: світ робить все можливе, щоб менше від них залежати, і зовсім не залежати від Росії. Це означає, що російська ресурсна база вже не потрібна. Метали та інші інфраструктурно незалежні ресурси можна видобувати і в уламках імперії, оскільки для них не потрібні стратегічні трубопроводи. Епоха нафтогазової геополітики, очевидно, завершується. Головною проблемою світу стає не енергетика, а голод; з погляду виробництва продуктів харчування Росія (на відміну від України) не освоєна і марна.

Західній консорціум продовжуватиме удешевлення імперії економічними і дипломатичними методами, але не почне першим військове протистояння. Силовий демонтаж, як завжди, буде проведено чужими руками. І це, досить імовірно, будуть українські руки, бо інших придатних наразі немає. Можливо, другою рукою буде антикадірівська Чечня, а може, й ні. Допоможуть Білорусь і Казахстан через політичне зречення і закриття резервних торгових шляхів та енергоно-

сіїв, Грузія через реванш команди Михайла Саакашвілі, Кіпр – постачанням компромату та участю у блокуванні активів..., але в силовому протистоянні, схоже, Україні доведеться сподіватися лише на себе і на Західну військово-технічну допомогу.

Це несе українському народу доволі великі лиха, але вони і так були неминучі, якщо згадати, що у всіх сценаріях сильна Росія і слабка Росія однаково є загрозою для України. Проте нинішня ситуація має також незаперечні плюси.

Україна з об'єкта, з майданчика глобального протистояння перетворюється на суб'єкт, на самостійний інструмент. Вона стає потрібна всім, і за це платитимуть. Україна як мінімум має місію демонтажу російської імперії, а як максимум зацікавлена допомогти Росії провести переосмислення і перезібрання, що дозволить народитися новій Росії (українці вже робили таке кілька століть тому і на початку XX ст., коли їхня участь дозволила створити російську імперію, а потім відтворити її у вигляді совєтської).

Результатом для Росії буде демонтаж імперії, переосмислення, перезібрання і запуск нового проекту російської державності – сучасної національної держави. Паралельно на колишній російській території запустяться ще кілька подібних проектів. Таким чином, колишня шоста частина суші перестане жити в давно закінченому столітті імперії і увільнеться в сучасний світовий процес.

Результатом для України буде повернення до ідеї Русі як контрімперського проекту, як спільноти вільних націй від моря до моря. Досить ймовірно, що ідея Інтермаріона реалізується у вигляді Балтійсько-Чорноморського союзу країн, які спільно протистоять хаосові і вирішують завдання модернізації. Не виключено, що заодно будуть породжені нові змісли і для Європи.

Отже, масштабні виклики, що стоять перед Україною, можуть перевести її на наступний рівень Великої Гри. Військовий виклик веде до розвитку технологій, соціальний – до зміни суспільного договору, економічний – до народження нової економіки. Якщо раніше ми досить посередньо (хоч і не безнадійно) грали зданими нам слабенькими картами, то нині з колоди падають великі козири. Можна талановито програти все навіть і при такому розкладі, але віра в сили народу змушує сподіватися на те, що ми зіграємо добру гру.

(Львівський культурологічний журнал „І“)

Валерій Пекар і Андрій Заблоцький – політологи, економічні експерти, засновники і активісти аналітичного Центру „Громадський оперативний штаб“, Київ.

НА ТЕМИ ДНЯ

Що перемога Кличка означає для українців

Поллі Мосендз

„Слава Україні!” я крикнула Володиморові Кличкові, пануючому чемпіонові важкої ваги в боксі. Хоч він щойно відбув затишний двобій проти Браянта Дженінгса і була 2:30 година ночі, Кличко усміхнувся і відразу відповів: „Героям Слава!”

Цей короткий обмін словами став символом підтримки для українських вояків, котрі поборюють проросійську окупацію східної України. На „Слава Україні” лунає відповідь „Героям Слава!” щодо вояків. Для українців по всьому світу, ці патріотичні оклики перемінилися у свого роду привіт.

Вночі 25-го квітня у Медісон Сквейр Гарден в Нью-Йорку, цю виміну слів можна було почути в кожній секції і в кожному ряді.

39-літній Кличко має імпульсивну кар'єру, вигравши 64 двобої і програвши три, а 53 з цих виграних були „накавтом” (коли противник не

Браянт Дженінгс дістає лівий джеб від Володимира Кличка. (Фото: Кличко/Facebook)

міг далі боротися). Він назбирав масу уболівальників по цілому світу, головні в Україні (звідки він походить), Німеччині (де він часто є господарем двобоїв) та Канаді, де проживає одне з найбільших українських поселень поза Батьківщиною.

Впродовж минулого року, українці зустрілися з цілою літанією труднощів, від Євромайдану до усунення скорумпованого президента. Україна теж бачила як Росія нелегально анексувала Крим і наїхала в східну Україну, примушуючи українців боронити свою рідну землю. Конфлікт погіршився після зістрілення літака МН17 над Україною, до чого були причетні проросійські сепаратисти. Сьогодні, бої продовжуються, а перемир'я в найкращому випадку є хитким. Під час двобою Кличка, на кілька годин українці могли зосереджуватись на чемпіонаті, будучи зарекомендованими одним з найкращих атлетів у світі.

Максим Розенко, колишній президент клубу уболівальників братів Кличків (Володимира брат, Віталій, був боксером-чемпіоном і тепер є посадником Києва), обчислив що приблиз-

(Закінчення на стор. 18)

Посадник Києва Віталій Кличко (ліворуч) допомагає братові, Володимирові Кличкові, під час розминки перед боєм.

Інсталяція в Українському Інституті Америки

Марія Калина

НЬЮ-ЙОРК. – Маштабна інсталяція київського мистця Володимира Ключька „Дім на сході“, презентована Українським Інститутом Америки та мистецькою групою „Яра“, відкриється 9 травня. Для цієї інсталяції усі вікна будівлі Інституту будуть закриті пластинами, зробленими з червоної та білої стрічок.

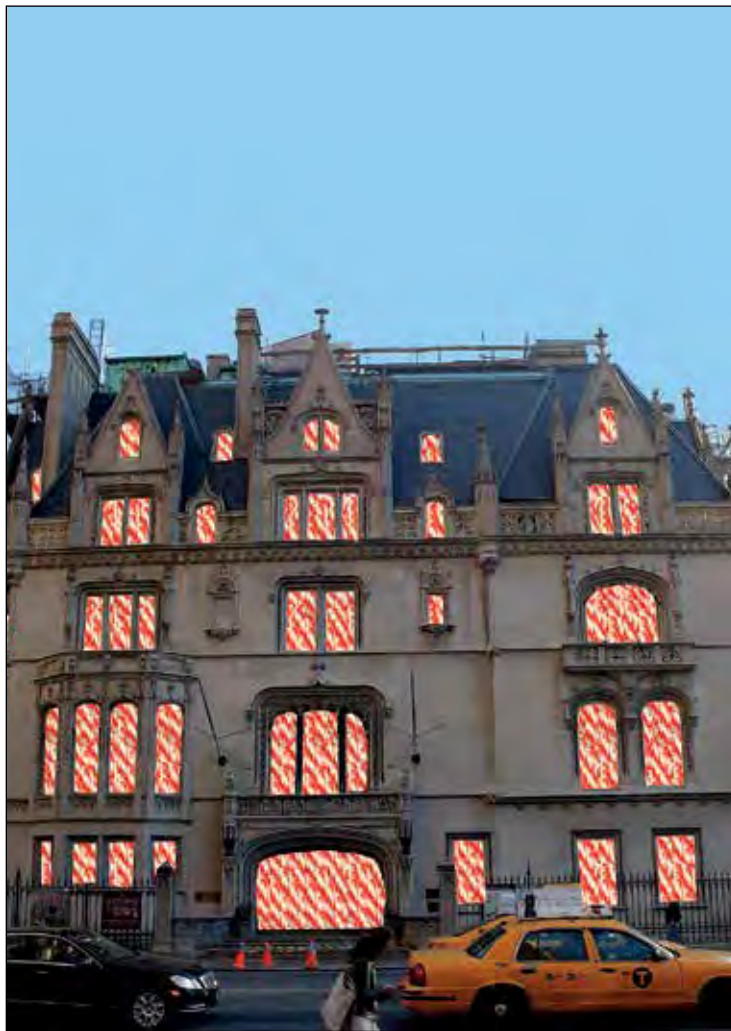
Намір інсталяції – привернути увагу мешканців Нью-Йорку до продовження війни на сході України та до 1.2 млн. людей, які змушені були покинути свій дім.

В. Ключько зробив перепліт червоної та білої стрічки власноручно, змайструвавши з цих стрічок великі пластини, які символізують тисячі окремих українців, що творили Майдан, а згодом продовжили свою волонтерську діяльність на сході України, як на фронті, так і в наданні гуманітарної допомоги. Червоне та біле – це кольори, які мають глибоке значення в українській культурі і часто використовуються в народному мистецтві.

Увечері в будинку вмикатимуть світло, щоб створити ефект вітражу. Світло символізуватиме промінь надії, що війна завершиться і люди повернуться до своїх домів.

Інсталяція залишиться на місці до 11 травня, коли відзначатиме свій день народження Надія Савченко.

В. Ключько – мистець з Києва, а також постійний дизайнер мистецької групи „Яра“.

Інсталяція „Дім на сході“ в Українському інституті Америки в Нью-Йорку.

АМЕРИКА І СВІТ

Впроваджено новий термін

ВАШІНГТОН. – У Сполучених Штатах Америки запроваджений новий термін – „Об'єднані російсько-сепаратистські сили на сході України”, повідомило 30 квітня агентство „Associated Press”. Розвідка США затвердила цей термін на підставі дедалі більшої кількості доказів співпраці російських і сепаратистських військ на сході України і їхніх дій під спільним командуванням, підконтрольним Росії. Державний департамент США вже використав цей термін, коли його тричі висловили в одній і тій же заяві про нарощування військової присутності Росії на сході України. Така зміна у сприйнятті Вашингтоном подій на сході України може мати широкаслідні наслідки для політики США щодо Росії. Лондонський аналітик у справах Росії Ігор Сутягін, слова якого наводить агентство, повідомив, що чисельність кадрових російських військових на сході України сягнула 9,000 осіб у лютому цього року, а нині там перебуває, найімовірніше, кілька сотень російських військових інструкторів. У військах сепаратистів запроваджують військові статuti Росії і радянські норми постачання пального чи боекомплект. Росія, попри наведені докази, продовжує заперечувати присутність своїх кадрових військових на сході України. (Радіо „Свобода”)

ФСБ шпигує у Вільнюсі

БРЮСЕЛЬ. – 30 квітня литовські спецслужби арештували росіянина, підозрюючи його в зборі інформації для Федеральної служби безпеки Росії з метою маніпулювання та чинення тиску на процес ухвалення рішень на вищому рівні Литви. Загалом, як стверджують фахівці, у Литві кожен третій російський дипломат – шпигун. Згаданий інцидент стався на тлі того, що минулого тижня уряд Литви викликав на бесіду Посла Росії після нарікань на те, що російські кораблі стають на перешкоді прокладанню під водою електричного кабеля між Швецією та Литвою. Минулого року три російські шпигуни були вигнані з країни, і тоді Президент Литви Даля Грібаускайте назвала Росію „державою-терористом”. В недавній доповіді литовської розвідки йдеться про те, що Росія могла б вдатися до „нетрадиційних або завуальованих методів”, щоб перевірити відданість НАТО ідеї колективної оборони. (Радіо „Свобода”)

Путін пояснив причини анексії Криму

МОСКВА. – Президент Росії Володимир Путін заявив 26 квітня в інтерв'ю російському державному телеканалові „Росія”, що зовсім не шкодує з приводу анексії Криму в 2014 році. В. Путін заявив, що це було виправленням історичної несправедливості. Він додав: „Якщо люди хочуть повернутися до Росії і не хочуть бути під владою неонацистів, крайніх націоналістів та бандерівців, тоді ми не маємо права покинути їх”. (Французька пресова агенція AFP)

Данфорд очолив головний штаб

ВАШІНГТОН. – Президент Барак Обама призначив генерала морської піхоти Джозефа Данфорда на посаду голови Об'єднаного комітету начальників штабів (ОКНШ) Збройних сил США. Він замінить на цій посаді генерала сухопутних військ Мартіна Демпсі. Це найвищий за званням радник президента з військових питань. Генерал Дж. Данфорд нині займає пост командувача морської піхоти, на який був призначений наприкінці минулого року. Йому 59 років. У 2013-2014 роках він очолював всі американські та міжнародні коаліційні війська в Афганістані та відповідав за виведення американських військ сил з тієї країни і передання відповідальності за збереження безпеки афганським силам. Він також очолював бойову групу морських піхотинців під час боїв американських військ в Іраку у 2003 році. Президент Б. Обама також призначив генерала Військово-повітряних сил Пола Селву на пост заступника голови ОКНШ. П. Селва, досвідчений пілот, нині очолює командування транспорту на базі в Ілліной. Призначення мусить затвердити Сенат. („Голос Америки”)

Посланий Провидінням Господнім

На цей рік припадає 150-річчя від народження Митрополита Андрея Шептицького. А наступного року, 17 січня, будемо відзначати 115-річчя від його інтронізації на Галицький митрополичий престіл. До нього Церква вже мала і митрополитів, і кардиналів, були серед них сильні і мудрі особистості, але не було жодного в такій мірі, як він, посланого Провидінням Господнім в Україну для вичерпного з'ясування національної місії українства і місії Христові Церкви в українському світі, а також для поєднання обох цих місій в одну.

Багато літ відтоді минуло, але ще й сьогодні ми ще не досягнули до кінця значення цієї постаті в житті нашого народу. Вповні це значення дійде до свідомості тільки наступних поколінь – за умови, якщо вони дорожитимуть історичною правдою і якщо, в дусі науки Великого Митрополита, відчуватимуть моральну відповідальність за долю рідного народу. Він був настільки великим, щоб переводити наш народ через пороги століть і тисячоліть. І не греко-католиків тільки, а всіх українських християн, бо у його серці і свідомості вони не були поділеними. І якщо український народ має духовного провідника такого формату, то, отже, йдеться таки про народ, про націю, а не про інспірований, як це вигадала Москва, „штучний” рух, інспірований антиросійськими чи антипольськими колами Австро-Угорської імперії.

Наша немилосердна історія не дала нам змоги першими оцінити життєвий подвиг Митрополита Андрея. Чужі люди розпізнали його велич швидше. Вже за 10 літ після смерті Митрополита від англійських католиків вийшло прохання до Папи Пія XII розпочати процес беатифікації, проголосити Митрополита А. Шептицького блаженным, а відтак – святим.

Він справді випромінював енергію чистоти і святості. „Я перед дужим, розумним, голубооким і сиво-крутоволосим Митрополитом почував себе неначе у присутності Бога”, – згадував французький журналіст-католик.

А ось враження українського православного професора Олександра Оглоблина: „Я забув за себе, за час, за добу. Здавалося, що передо мною людина інших, далеких часів, людина, що піднеслася високо над своєю епохою. Ніхто ніколи не справляв на мене такого враження маєстатичности, навіть понадчасовости, як Митрополит Андрей Шептицький. І разом з тим, яка сердечна ніжність, яка батьківська ласка, яка щира простота!”.

Так, він у найповнішому розумінні цього слова був святий. І це в часи, найменш придатні для людської святості. Бо, на жаль, не тільки відверті і таємні вороги українства, але й українські патріоти відсахнулися від нього на перших порах, вважаючи його призначення на найвищий пост у Греко-Католицькій Церкві „польською інтригою”.

Сьогодні, в незалежній Україні, Митрополит Андрей стає все ближчий до свого народу, все дорожчий. І це добрий знак. Не можуть бути загубленими у цьому світі ні наша церква, ні наш народ, маючи такого духовного керманіча.

ІСТОРІЯ

LEGENDA O PIŁACIE.

Biada wam, uczeiwi i dobrzy ludzie, którzy służycie nieprawdzie i podłości! Biada wam, czy służycie w złej lub dobrej wierze.

Nie, trzykrotnie biada tym, którzy służą w dobrej wierze! Są oni bowiem, jak złote kajdany na niewolniku, jak owce, szarpiające żywe mięso.

Są, jako Piłat, oddający Chrystusa na umęczenie i publicznie umywający ręce na znak swej niewinności.

Obraz to godzien najwyższej wzdargy, największego gniewu bożego. Wiecie-li, jakim był los Piłata? Piłat oddał Chrystusa żydom na umęczenie i rzekł: „Jam nie winien!”

Сторінка з книги до 50-річчя Елізи Ожешко.

Франко писав для Елізи Ожешко

Левко Хмельковський

У 1893 році, саме у рік народження „Свободи”, у Кракові була видана значного обсягу (понад 600 сторінок) книжка „Urominek” до 50-річчя письменниці Елізи Ожешко – збірка поезій та прозових творів великого грона письменників того часу. У томі вміщено також прозовий твір Івана Франка „Легенда про Пілата”, написаний польською мовою.

У прозовому творі І. Франко переказав свою поему. Пілат, віддаючи Ісуса Христа на страту, умив руки перед народом, щоб показати свою невинність. Але Бог мав інше рішення щодо нього. Усі втікали від Пілата, навіть його хоробрі вояки. Дружина кинулася з верхньої тераси палацу і загинула, дитина померла. Пілат був проклятий сильніше від Каїна, котрий покався після вбивства брата. Кесар з ганьбою вигнав Пілата зі служби. Коли він у злиднях помер, люди відтягнули труп до урвища і закидали гіллям, але земля його не прийняла. Люди прив'язали до шиї жорна і вкинули до моря, але труп спливав і досі десь плаває в океані.

Польська письменниця Еліза Ожешко (у дівочтві Павловська) народилася 6 червня 1841 року у селі Мільковщина, поблизу міста Гродно, в родині адвоката. Батько помер, коли їй було три роки. Згодом дівчина поїхала навчатися до Варшави, де познайомилася з Марією Конопницькою, котра розбудила у неї літературне покликання. Не маючи 17 років, стала дружиною поміщика Петра Ожешка, який за участь у повстанні проти російської окупації був засланий до Сибіру, а його майно конфісковане. Шлюб визнано недійсним. Е. Ожешко оселилася в Гродно і зайнялася писанням. Двічі вона було номінована на присудження Нобелівської нагороди. Письменниця померла 1910 року від атаки серця.

І. Франко високо цінував не лише творчість Е. Ожешко, а й Юліюша Словацького, Яна Каспровича та М. Конопницької. Він зосередив особливу увагу на цих мистцях і дав оцінки їхньої діяльності в різні часи. Участь у збірнику на честь Е. Ожешко свідчить про його велику повагу до письменниці.

У збірнику є ще один твір про Україну. Юліюш Турчинський з Станіславова (тепер Івано-Франківська) у статті „Олекса Довбуш, ватажок гуцульських опришків” дослідив історію загибелі цього ватажка 24 серпня 1745 року.

В українській історії, на основі даних академіка Михайла Грушевського, з'ясовано, що Олекса Довбуш народився 1700 року в селі Печеніжи-

ні. Батько його належав до найбіднішої верстви сільського населення, не мав навіть своєї хати. Сини Олекса й Іван Довбуші пасли на полонинах батькові вівці разом з вівцями селян Марківки.

Перші згадки про виступи О. Довбуша знайдено в документах за 1738 рік, коли О. Довбуш розгорнув діяльність на терені Яблунівського староства. Спочатку він діяв з братом Іваном, але навесні 1739 року між ними сталася сутичка, розгніваний Іван так ударив брата топірцем по нозі, що Олекса на все життя залишився кривим. Брати назавжди розійшлися.

Ю. Турчинський переповідає легенду про загибель опришка, якого нібито застрелив Стефан Дзвінка з Космача, котрий приревнував опришка до своєї дружини. Автор статті розшукав документ, який описує цю подію інакше. Князь Юзеф Яблонівський, воєвода, генерал і суддя у землях Руській, Корсунській, Волинській, Звенигородській та інших, засвідчив, що його підданий „Стефан Дзвінчук з села Космача зніс з цього світу Олексу Добушука, за що буде йому честь нескінченна”. С. Дзвінка був увільнений до кінця життя від усіх податей та оплат як до двору так і громадських.

З приводу цього чину С. Дзвінка був допитаний 27 серпня 1745 року у Станіславові і з його свідчень виходить, що уся пригода з дружиною була романтичною вигадкою, а насправді О. Довбуш мав суперечку з тещею за посаг, котра у запалі сказала, що С. Дзвінка має його вбити, бо за О. Довбуша обіцяна велика нагорода. О. Довбуш пішов до С. Дзвінки і вибив двері його хати, але господар вистрелив у нього. Опісля тіло опришка возили по селах, щоб люди переконалися, що він вже не живе в горах.

Варто подати романтичний початок статті Ю. Турчинського, який писав: „Гуцульський люд у східних Карпатах населяє високо розташовані долини, схили гір і глибокі яри над гірським Черемошем, Прутом і обома Бистрицями. Ще донині це дуже особливий гірський народ. Жоден люд не зберіг досі так багато рис, які передають далеке минуле, жоден не має таких оригінальних відмінностей. Від меж Буковини аж далеко за межі Гуцульщини, в краю бойків, живе у традиції гуралів переказ про Олексу Довбуша, як про особу надзвичайну, який боровся не раз з цілим військом, мав величезні скарби, які щедро роздавав, боронив слабших, наділяв убогих, був надто побожним, щедро церкви обдаровуючи, а крім того мав славу замороженого, якого куля не бере”.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Репортаж з поля бою з агресором

У „Свободі“ 9 січня були надруковані стаття Осипа Зінкевича і поезії молодого капітана Володимира Патоли. 12-ий Відділ Союзу Українок Америки відгукнувся на цю цікаву і зворушливу сторінку. Ми написали воїнові підбадьорючого листа і вислали разом з нашою світлиною і грошовим дарунком.

17 лютого надійшла його відповідь-подяка і хвилююча розповідь з поля бою на Донбасі, яку, по можливості, варто опублікувати.

Надія Дейчаківська,
Клівленд

Шановні жінки та дівчата!

Величезний привіт і подяка Союзові українок у Клівленді. Привітання отримав – і матеріальне, і моральне. Не присилайте, будь-ласка, більше грошей, але, на щастя, завдяки частково державному грошовому забезпеченню, а частково волонтерській допомозі спорядженням та іншими потрібними речами, я зараз почуваюся досить добре в матеріальному пляні та щодо оснащення. Є хлопці, особливо серед поранених, яким допомога потрібна значно більше. Але я завжди з задоволенням прочитаю листи і відповім на них.

Свого часу читав багато хроніки про минулі війни за незалежність нашого народу. Нещодавно вої-

нам з моїх підрозділів довелося пережити справжнє пекло. Такі випадки повинні залишитися в історії, адже вона пишеться зараз і, як це не прикро, часто зброєю та життям найкращих.

Буду вдячний, якщо буде можливість опублікувати розповідь про декілька днів з історії блокпоста, який спільно обороняли українські прикордонники та бійці гірської піхоти. У ній упущені деякі моменти, які можуть викликати у читачів неприємні відчуття. Зайвий натуралізм – реалії війни, але це надто важкий вантаж. Що ж до іншого, думаю, ця розповідь буде цікавою.

Ще раз спасибі.

З повагою,
капітан **Володимир Патола**

Блокпост „Балу“ названий так на честь одного зі своїх командирів, Ільгара Багірова (позивний „Балу“), який, потрапивши у безвихідну ситуацію під час розвідки тилу противника, відстрілювався разом з товаришами, доки не закінчився боезапас, а коли його спробували взяти в полон – підірвав себе гранатою, знищивши понад 10 терористів.

Розміщений блокпост 12801 за Дебальцевим, 800 метрів до позицій сепаратистів. Останнім часом тут точаться запеклі бої. Адже терористи щосили намагаються ліквідувати Дебальцевський пляцдарм. Тож доля цієї битви вирішується також і тут. Прикордонний наряд виставлено для контролю транспортних засобів та осіб, що перетинають лінію зіткнення. Та через важкі бої контролювати й оформляти нікого. За чотири дні, з 30 січня по 2 лютого, було поранено четверо бійців із шести. У зоні їх відповідальності – найважча і найгарячіша ділянка, на якій неможливо облаштувати окопи, оборонні спорудження.

30 січня

Поряд з військовослужбовцями гірсько-піхотної бригади Збройних сил України несуть службу шість військовослужбовців оперативної бойової прикордонної комендатури „Могилів-Подільський“, розташованої в Артемівську, оперативно-військового відділу „Краматорськ“. Зміна на чолі з капітаном Вадимом Свідзінським з першого ж дня змушена вести важкі бої з противником.

Вогнем артилерії і танків пошкоджено перекриття укриття прикордонників. Потепління. Тала вода встигає залити укриття протягом півдобы на рівень до метра. Прикордонники двічі на добу вичерпують до двох тонн води, як тільки обстріл втихає.

Ворог застосовує короткі, але інтенсивні, обстріли з мінометів, що стоять на рухомих плятформах і часто міняють позицію, бойових машин „Град“, танків. Підходить на гранично близьку відстань піхота. Снайпери ведуть інтенсивний вогонь з крупнокаліберних гвинтівок.

З лівого крила (з боку Чернухіно) прорвався російський танк Т-72, що вів вогонь, прямуючи до позицій блокпоста. Танк зробив черговий постріл з гармати по посту з відстані 150 метрів. Снаряд розірвався поруч з Олексієм Кутником, який разом з іншими прикордонниками відбивав атаку. Відкинутий вибуховою хвилею на дерево, військовослужбовець зазнав контузії та травмувань (вже після бою Олексій навідрізь відмовлявся покидати блокпост і товариші ледве вмовили його сіс-

ти в „швидку“). Коли танк наблизився на відстань 20-35 метрів, вояки закидали його ручними кумулятивними гранатами. Танк продовжував вести вогонь. Вибухи від гранат дезорієнтували залогу: танк з'їхав однією гусеницею в рів і вже не міг стріляти по блокпосту.

Оцінивши обстановку, прикордонники (серед перших – Віталій Тининика та Олег Венгер) підбігли до танка. Один з танкістів висунувся з люка з автоматом. О. Венгер вискочив на броню і застосував фізичну силу. Командир танку випустив з рук автомат і був узятий в полон. Почувши, що в люк кинуть гранату, механік-водій та навідник-оператор вийшли вже без зброї і здалися. Полонені були передані представникам Служби безпеки України.

31 січня

Старший солдат В. Тининика разом з корегувальником артилерійського вогню „Вороном“ на передовій позиції вогнем стрілецької зброї зупиняли піхоту противника та за вибухами мін визначали, звідки ведуть вогонь міномети. При розриві Віталій вів вогонь і, не встигнувши пригнутися, отримав важкі поранення. Легко поранений „Ворон“ та капітан В. Свідзінський допомогли Віталію добратися до укриття. Там Роман Мазур та О. Венгер швидко розрізали форму, наклали джгут. Віталій сильно зблід і попросив товаришів вколоти буторфанол, щоб не втратити свідомість.

До приїзду швидкої допомоги минуло 30 хвилин. Віталій втратив багато крові, втрачав свідомість. При цьому він намагався жартувати, підбадьорити та відволікти товаришів, просив зберегти штик-ніж, часів Першої світової війни, який передавався у його родині від батька до сина та пройшов не одну війну.

Коли „швидка“ прибула на позицію, Віталій навідрізь відмовився, щоб товариші несли його і, незважаючи на біль та слабкість, на грані втрати свідомості, знаючи, що як мінімум один з крупних осколків сильно поранив кишечник і будь-яке м'язове напруження для нього смертельно небезпечно – воно посилить кровотечу – через силу здійснював перебіжки під ворожим обстрілом, дозволивши товаришам О. Венгеру та Р. Мазуру лише страхувати та підтримувати себе, але нести не дозволив (так група була б менш мобільною і прикордонники наразилися б на більшу небезпеку; раніше хлопці були свідками, як загинули внаслідок попадання снарядів танка троє військовослужбовців – двоє з них несли до „швидкої“ третього – важко пораненого това-

риша).

В цей час тривав точний мінометний обстріл блокпосту (міномети ворога були пристріляні), піхота підійшла на близьку відстань та вела інтенсивний вогонь. В. Свідзінський, С. Бабій та Роман Міхай діяли демонстративно: вели шквальный вогонь, намагаючись відволікти на себе увагу, свідомо наражалися на ризик, але зуміли прикрити товаришів та забезпечити евакуацію Віталія.

На момент заміни прикордонників зброя почала клинитися через інтенсивність стрільби, постійне знаходження на позиції в болоті, відсутність умов та можливості для її обслуговування. Боеприпасів залишалося на 5-7 хвилин ведення бою. Не витримувало спорядження, форма одягу, знищені місця для проживання, укріплення, техніка.

Знаючи, що друзі у справжньому пеклі, багато бійців комендатури „Могилів-Подільський“ попросили командування дозволити їм замінити товаришів.

4 лютого

Трьох героїв, які залишалися цілими до зміни на блокпосту, змінили майор Олег Марценюк, молодший сержант Сергій Костюк, молодший сержант Олег Зінковський та молодший сержант Андрій Ліщинський.

6 лютого

Найважчою стала п'ятниця. Зранку почалася артилерійська підготовка. Було перебито кабелі провідного зв'язку, противник застосував засоби радіоелектронної боротьби, щоб заглушити радіостанції. Ворог наступав на блокпост по всьому фронту. Видно було чотири танки та дві бойові машини піхоти (БМП). На українських позиціях в той момент танків не було. З відстані менше 100 метрів усі, хто міг тримати зброю на блокпосту, відкривали вогонь по броні. Вели його також з трофейних російських реактивних вогнетів „Шмель“. Одна БМП та один танк були знищені. Ще одна БМП – сильно пошкоджена, зуміла відійти своїм ходом. В цей момент розгорнулася піхота, яка йшла клясичним способом – колонами за бронею. Відстань була гранично близька, а сили ворога значно переважали сили військовослужбовців, що обороняли блокпост.

Майор О. Марценюк: Піхота йшла за танками і почала розгортатися на відстані 50 метрів. Йшли, як очманілі, ведучи при цьому інтенсивний вогонь. Ми „клали“ їх багато, але вони продовжували наступ. Потім, при огляді тіл, ми бачили ознаки ін'єкцій на руках. У ближньому бою знищено 80 з 200 атакуючих. Інші під

прикриттям броні та артилерії втекли. З озброєння у піхоти були автомати, ручні гранати та саморобні вибухові пристрої, зроблені з зарядів для підствольних гранатометів. Документів в атакуючих не знайшли. Видно було, що одяг давно не випраний. Уніформа чомусь чорна.

З бронетехніки наступали танки. Одночасно ми бачили не більше трьох, але важко сказати, чи це були одні і ті самі, чи різні, тому що наступали вони з різних сторін і по черзі. Один з танків наблизився до нашої позиції (це був Т-72) на 50 метрів. Під атаку піхоти, яку нам доводилося відбивати, танк методично розстріляв частину нашої техніки вприду. Через пряме попадання в бронетранспортер вибухнув боекомплект, було знищено машину швидкої допомоги, яка приїхала за пораненими. Залога медиків та поранені загинули. Ми вели вогонь по цьому танку. Я особисто бачив, як в його башту влучили три заряди, але залога танка продовжувала вести прицільний вогонь. Під натиском нашого вогню танк дав задній хід і відійшов безкарно.

Зараз часто лунають дипломатичні дискусії щодо того, чи варто давати Україні зразки озброєння, в тому числі і протитанкового. Навряд чи учасники цих дискусій можуть собі уявити відчуття бійця, який під шквальним артилерійським обстрілом під час бою з піхотою, піднімається на повний зріст, не думаючи про своє життя, ретельно цілиться, щоб не зіпсувати єдиного заряду (на другий постріл часу не буде), і таки влучає, а башта танка при цьому продовжує свій поворот, гармата здійснює постріл і поранені, заради порятунку яких гинуть їх товариші навколо, заживо горять в машині з червоним хрестом, тому що зброя виявилася не достатньо потужною.

Важливим завданням для прикордонників за таких умов було підтримання бойового духу. О. Венгер в перервах між боями співав під гітару патріотичні пісні для прикордонників та артилеристів, що займали сусідні укриття. Бойовий дух колективу підтримував власним прикладом та гострим словом капітан В. Свідзінський, який безстрашно підбігав до кулемета та вів вогонь під час мінометного обстрілу, принципово не вживав спиртних напоїв та не кутив, пояснюючи, що це тільки посилює стрес, а не знімає його. Завдяки злагоженості, згуртованості, виключній психологічній стійкості, єдності і самовідданості в умовах, де руйнувалася сталь і бетон, люди витримали, завдали серйозних втрат ворогові і повернулися. Четверо з них – пораненими. Але всі – живими.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Віра Савченко в Канаді висвітлила незаконне ув'язнення своєї сестри

Конгрес Українців Канади

ОТАВА. – Віра Савченко, сестра незаконно ув'язненого українського військового пілота Надії Савченко, відвідала Канаду для висвітлення питання ув'язнення російською владою її сестри.

Перебуваючи в Канаді, в суботу 25 квітня вона взяла участь у міжнародному круглому столі в Торонті на тему "Реформи, безпека та європейська Україна" та в неділю 26 квітня відвідала бенкет, організований фондом „Допомога Україні“, Українсько-Канадською Фундацією, Канадсько-Українською Торговою Палатою та Конгресом Українців Канади.

В понеділок та вівторок 27-28 квітня В. Савченко зустрілася в Оттаві з політичними провідниками, українською громадою та засобами масової інформації.

Лейтенант Н. Савченко – пілот військово-повітряних сил України, в червні 2014 року була викрадена підтримуваними Кремлем терористами на сході України в Луганській області. Її незаконно вивезли з території України в Російську Федерацію, де вона знаходиться ув'язненою й досі.

Затримання Н. Савченко є кричущим порушенням її основних прав людини та міжнародних зобов'язань Росії, стверджує Конгрес Українців Канади. Вона є жертвою війни Росії проти України та політичним в'язнем, якого Російська Федерація повинна негайно звільнити. Росій-

Віра Савченко (в центрі) з членами Парляменту Ральфом Гудейлом і Христею Фріленд. (Фото: КУК)

ська Федерація на даний момент незаконно утримує й інших українських громадян, пору-

шуючи їхні права, зокрема режисера Олега Сенцова.

Н. Савченко ув'язнена в Москві, де вона очікує призначення дати судового засідання по звинуваченню в тому, що вона надала координати місцезнаходження двох російських журналістів, які були вбиті під час мінометного обстрілу в Луганській області. Н. Савченко відхиляє звинувачення а записи розмов по мобільному телефону підтверджують, що під час загибелі журналістів вона вже перебувала під арештом терористичних угруповань. Вона оголосила голодування на знак протесту проти її незаконного затримання. Вона втратила 17 кілограм (37 фунтів) або 26 відс. від своєї ваги. Її стан здоров'я критичний.

Уповноважений з прав людини ООН та уряди країн усього світу вимагають негайного звільнення Н. Савченко.

Перебуваючи в Оттаві, Віра Савченко говорила про ситуацію Надії та зустрілась з парламентським секретарем Міністра Закордонних Справ, членом Парляменту Дейвідом Андерсоном, Сенатором Рейнел Андрейчук, головою Сенатського Комітету Закордонних Справ; опозиційним членом Парляменту, критиком закордонних справ Полом Дюаром, та з членами Парляменту Ральфом Гудейлом і Христею Фріленд.

У вечір 27 квітня, В. Савченко провела зустріч з понад 100 представниками української громади в Оттаві. Вона також зустрілася з представниками Посольства України в Канаді.

СУА в обороні Надії Савченко

Провідні діячі Союзу Українок Америки з матір'ю Надії Савченко в Українському Музеї в Нью-Йорку (зліва): Оксана Антонюк, Дарія Дроздовська, Марія Шуст, Роксоляна Мисило, Марія Савченко, Маріянна Заяць, Рома Шуган і Марія Андрійович. (Фото: СУА)

Роксоляна Мисило

НЮ-ЙОРК. — 20 квітня, приблизно 60 осіб зійшлося в Україн-

ському Музею в Нью-Йорку щоби почути найновіші інформації про сумну долю Надії Савченко.

Союз Українок Америки (СУА),

незламний прихильник ув'язненої української військової пілотки відколи її захоплено в червні 2014 року, зорганізував ці інформаційні сходи, на яких виступали адвокат Надії, Марк Фейгін, і мати Надії, Марія Савченко.

Вечір відкрила коротким вступним словом Маріянна Заяць, голова СУА. Імпредзою провадила Роксоляна Мисило, заступниця голови для справ зв'язків.

Промовляючи через перекладача Наталю Арно (президента Фундації Вільна Росія), М. Фейгін висловив подяку діяспорі за її підтримку та акції в обороні Надії. Він повідомив що попереднього тижня зустрічався з Конгресовим Українським Кокусом, та Сенатором Джоном МекКейном, стараючись здобути статус воєннополоненої для свого клієнта. Він вірить що в наслідок надання такого статусу, всі обвинувачення проти Надії змусять бути відтягнені.

День народження Н. Савченко, 11-го травня, є важливою датою для її адвокатів. Вони звертаються до діяспори щоби того дня поширювати інформацію про її ув'язнення. М. Фейгін пропонує сконтактуватися з Президен-

том Бараком Обамою, Державним Секретарем Джоном Кері та іншими політиками, закликаючи їх підтримати звільнення Надії.

Мати Надії Савченко, котра перебуває у США на запрошення Посла Юрія Сергеева з Постійного Представництва України в ООН, емоційно говорила про свою доньку. М. Савченко розповіла про жалюгідне становище Надії та її незламну відвагу. Мати розказала багато особистих оповідань про Надію, підкреслюючи її патріотизм та сміливість.

М. Савченко вислала листа російському Президентові Володимирові Путінові, в якому написала: „Я знаю що Ви маєте дітей і маєте матір. Але, я також є матір'ю і Ви повинні мати принаймі один відсоток співчуття моїй дівчині, котра тепер знаходиться у в'язниці під абсолютно фальшивим приводом”.

Вечір закрив Ігор Яременко, радник Постійного Представництва України в ООН, котрий попросив всіх підписати петицію до президентського кандидата Гиларі Клінтон, закликаючи її допомогти у звільненні Надії Савченко.

Відзначили річницю Чорнобиля

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Фльорида. – 19 квітня в „Oscar Scherer State Park“ було відзначено річницю екологічної трагедії в Чорнобилі. Д-р Богдан Боднарук та референти зовнішніх зв'язків 56-го Відділу Союзу Українок Америки Нелі Лехман та Віра Боднарук виставили книжки та летючки про Чорнобильську трагедію та про

сучасні події в Україні.

26 квітня в українських церквах були відслужені Панахиди за душі загиблих в катастрофі. Члени Громадського комітету стояли з свічками на Панахиді в церкві Входу в храм Пресвятої Богородиці.

Так було відзначено День Землі – громадянську ініціативу, відкрити для приєднання будь-яких людей, груп і організацій.

Під час виставки (перший ряд зліва): Таня Сілецька, Богдана Більовицук, Нелі Лехман, Віра Боднарук, Леся Попель та Богдан Боднарук, (другий ряд зліва): Слава Малюк, д-р Юрій Барановський та Віра Грабець. (Фото: Богдан Боднарук)

2015 SUMMER CAMPS

Tradition • Culture • Fun @ Soyuzivka!

Tennis Camp

June 21 - July 2nd \$935

Kick off the summer with 12 days of intensive tennis instruction and competitive play, for boys and girls ages 10-18. Attendance will be limited to 45 students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Under the direction of George Sawchak.

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Academy Workshop

June 28 - July 11th \$1325

A vigorous 2 week dance training for more intermediate and advanced dancers ages 16 and up under the direction of the Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Foundation, culminating with performances on stage at our Cultural Festival Weekend.

Details at: syzokryli.com

Tabir Ptashat

Session 1 - June 21 - June 27th

Session 2 - June 28 - July 4th

Ukrainian PLAST Tabir for children ages 4-6 accompanied by their parents. To register your child, and for prices, please use the form available on Soyuzivka's website.

Ukrainian Heritage Day Camp

Session 1: 7/12 - 17th

Session 2: 7/19 - 24th

\$275 in-house or \$350 off-premises

Price is per session

In this day camp, children ages 4-7 will be exposed to Ukrainian heritage through activities such as dance, song, crafts and games. Children gain an expanded knowledge of Ukrainian folk culture and language as well as lasting friendships with other children of Ukrainian heritage. Price includes lunch and t-shirt, and unless noted, is based on in-house occupancy of parent/guardian.

Discover Your Heritage Camp

July 12th - July 18th \$650

Sleepover program filled with outdoor crafts, hiking, swimming, organized sports & games, bonfires, songs and much more Cultural Heritage experiences. Room, board, 24 hour supervision and a lifetime of memories are included! Ages 8-15.

Chornomorska Sitch Sport School

July 19th - August 1st

46th annual sports camp run by the Ukrainian Athletic-Educational Association "Chornomorska Sitch", for children ages 6-17. This camp will focus on soccer, tennis, volleyball and swimming, and is perfect for any sports enthusiast. Registration can be completed on the Soyuzivka website. Email requests for additional info and questions: sportsschool@chornomorskasitch.org

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Camp

Session 1: July 26th - August 8th

Session 2: August 9th - August 22th

\$1325 per session

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky), this camp is for ages 8-16, and offers expert instruction for beginning, intermediate and advanced students.

Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Each camp ends with a grand recital.

Note: Attendance limited to 60 students for Session 1 and 100 students for Session 2.

Soyuzivka Heritage Center

216 Foordmore Rd.
Kerhonkson, NY 12446
845-626-5641 • soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com

Відділ США провів благодійний вечір

Левко Хмельковський

КЛІФТОН, Нью-Джерсі. – 25 квітня новостворений 137-ий Відділ Союзу Українок Америки, який очолює Валентина Табака, організував благодійний вечір з метою збору фондів на користь дітей, які потерпіли від бойових дій на сході України.

Доки збиралися численні гості, їм грав на скрипці Мар'ян Підвірний з групи „Анна-Марія“,

Грав на скрипці Мар'ян Підвірний.

якого у пресі називають одним з найяскравіших скрипалів української діаспори. Пізніше у програмі М. Підвірний виступив з сольовим виконанням музичних творів.

Серед організаторів вечора був також засновник цієї групи Роман Костанкевич, який походить з Теробовлі, на Тернопільщині, у США живе з 1993 року. Саме він забезпечив чудову ілюмінацію залу і звуковий супровід вечора. Група „Анна-Марія“ грала для гостей під час застави, яка завершила вечір.

У програмі були також лотерія і аукціон, тож гості до початку програми оглядали запропоновані на аукціон лоти. Свої картини подарували на аукціон колишній киянин Народний художник України Михайло Туровський, колишня киянка Олена Лежен, юна мисткиня Вікторія Кутукова, яка народилася у Миколаєві, а тепер живе в Нью-Йорку, народжена у Чорткові Христина Козюк з Чикаго. Була літографія картини Олексі Грищенка, книги відомого хірурга-пластика Вінсента Джімпапи, каталоги творів про Революцію Гідності, косметика відомих компаній, вишивана ікона св. Анни, вишиті бісером дамські сумочки і взуття, багато інших привабливих речей. У лоте-

Олена Даць пропонує сукню на весну.

Віночок з колекції Олени Даць.

рії були розіграні торт, косметика, посуд, сертифікати до косметичних салонів. Ряд речей надала Анна Марчук.

Основу програми складали показ колекцій моди Олени Даць і презентація нового часопису „InLove“. Вели програму В. Табака і Віктор Василько. О. Даць безкоштовно надала для показу три колекції суконь, а одну подарувала для аукціону. Член Української спілки дизайнерів О. Даць створює дизайн марок „Olena Dats“ та „Olena Dats Gallery“, має свою майстерню з 2002 року, показувала свої моделі у Парижі, має свої салони в Індонезії, Парижі, Бельгії, Італії, Японії, інших країнах.

Більшість модельок, які показували одяг в Кліфтоні, це місцеві дівчата, які два тижні вчилися цій майстерності перед показом. О. Даць

Сукня з зимової колекції Олени Даць.

теж була на вечорі і гості вручили їй квіти, дякували оплесками.

Серед почесних гостей були Постійний представник України в ООН, Посол Юрій Сергєєв з дружиною Наталею, заступниця голови США Роксолана Мисило, Народний художник України М. Туровський з дружиною Софією, директор компанії „Міст“ Наталія Брандафі, скарбник Українського Народного Союзу Рома Лісович, президент Карпатського Лещетарського Клубу Віра Попель з чоловіком Юрієм, управитель гірського курорту

Валентина Табака в подарованій Оленою Даць сукні.

„Hudson Valley Resort“ Орест Федаш, соліст опери Олег Чмир та інші.

Першим промовляв Посол Ю. Сергєєв, який привітав 137-ий Відділ США, усіх присутніх, подякував закордонним українцям за підтримку України, підкреслив визнання української культури у світі.

Ведучі представили гостей і подякували усім організаторам. Серед них були названі Український Народний Союз (особливо у видрукуванні програми) і компанія „Міст“, яка інформувала людей про вечір через свій тижневик, Олекс Демко і Гізела Лопушанська, Наталя Гунько, яка прикрасила залу, кілька відомих косметичних салонів і ресторанів.

Ведучі висловили подяку також спонсорам, серед яких провідне місце посіла Українська Федеральна Кредитова Співка „Самопоміч“ в Нью-Джерсі, Українська Федерація Америки.

Присутні переглянули документальний фільм „Нескорені“, який представив історію останніх подій в Україні.

З відеофільму почалася презентація нового часопису „InLove“, про який розповіла головний редактор Олена Василевська. Нове видання пропагує досягнення культури в Україні, закордонному українстві, посилює культурні контакти між народами, зокрема у США і Україні. Передплату на часопис для двох осіб було включено до лотерії.

У вечорі взяли участь гості не лише з Нью-Джерсі, а й з Нью-Йорку, сусідніх штатів. Багатьом з них дісталися подарунки і виграші з аукціону та лотерії, а дітям України – поважна сума пожертв. Усі також мають сполин про гарний вечір у Кліфтоні і його гостинних організаторів з 137-го Відділу США. Це був їхній вдалий дебют.

Директор компанії „Міст“ Наталія Брандафі, Северин Палидович (зліва) і Посол Юрій Сергєєв зустрілися на вечорі.

Аня Косачевич посіла друге місце на міжнародному конкурсі

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерзі. – 16 квітня на Шостому міжнародному конкурсі молодих співаків „Сан Ремо Джуніор 2015“ Аня Косачевич посіла друге місце. Першою була 14-річна Софія Тарасова з Києва.

Конкурс відбувся на сцені театру „Арістон“ в Сан-Ремо, Італія. У ньому брали участь 33 виконавці з 12 країн. А. Косачевич співала пісню „What Are You Doing the Rest of Your Life?“

А. Косачевич 14 років, вона вчиться в 9-й класі Школи українознавства ім. Лесі Українки в Моріс-кавнті, членка Українського Народного Союзу, співає на фес-

Аня Косачевич (праворуч) і Софія Тарасова.

Співає Аня Косачевич.

тивалях від восьми років. Вона – активна учасниця танцювального ансамблю „Іскра“, Пласту. Співом займається з дитинства і пробує себе у різних жанрах. А. Косачевич з великим захопленням і задоволенням співає українською мовою.

А. Косачевич співатиме на Фестивалі української культури на

Союзівці 10-12 липня.

Крім С. Тарасової, ще троє юних виконавців з України повернулося з нагородами: харків'янка Дарина Галицька, киянки Даша Пишна й Ганна Воронова отримали спеціальні нагороди також у своїй категорії.

„Я просто щаслива! Вчергове

довела, що Україна – найспівочіша і найталановитіша нація“, – поділилася враженнями С. Тарасова.

У вокальному змаганні беруть участь солісти від 6 до 16 років і всі вони виступають на сцені з симфонічною оркестрою – це надскладне завдання, з яким майстерно впоралися українки.

„Lost in translation“...

(Закінчення зі стор. 3)

ного. На їхню думку, не можна говорити про засудження всього радянського періоду, адже були періоди 1920-их років, які стали часом розквіту української культури.

Але чи розквіт, який врешті переріс у розстріляне відродження вже наступного десятиліття, має служити виправданням режиму, винного у зумисному вбивстві мільйонів українців? Чи успіхи в економічній політиці Гітлера мають ставати на заваді визнання його злочинним?

Свідомо роблю тут порівняння з нацизмом, бо, схоже, що саме знак рівності між обома тоталітарними режимами – це те, що непокоїть підписантів.

Для мене вони однаково злочинні, тому однаково заслуговують на пам'ять і шану всі жертви режимів, незалежно від того, де їх вбили – в Авшвіці чи у гулягу.

Врешті, останнє зауваження у зверненні взагалі нагадує постійно повторювані тези сучасної російської пропаганди про „зневагу фашистського режиму в Києві до ветеранів війни“. „Ті, хто зараховують перемогу над нацистською Німеччиною до одних з найбільш важливих історичних моментів, не повинні бути залякані або почуватися вигнанцями“ – читаємо у листі.

Можливо, його авторам забракло терпіння прочитати ще один з чотирьох декомунізаційних законів „Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні“, яким, між іншим, проголошується шанобливе ставлення до пам'яті про перемогу над нацизмом у Другій світовій

війні, про ветеранів війни, учасників українського визвольного руху та жертв нацизму.

Ветеранами війни за українським законодавством визнаються, у тому числі, й воїни Червоної армії, які воювали проти нацизму. Пам'ятники та пам'ятні знаки на вшанування учасників та жертв війни, підлягають упорядкуванню та збереженню.

Більше того, навіть запроваджені обмеження щодо публічного використання радянської символіки не поширюються на пам'ятники, пов'язані з опором та вигнанням нацистських окупантів з України, а також надгробки та будь-які пам'ятники, розташовані на кладовищах та цвинтарях.

Підписанти листа називають себе „науковцями та експертами, які присвятили багато часу відновленню в Україні свободи“. І серед них справді є такі. Але не лише такі.

Публікації інших його авторів про „одвічний український колабораціонізм“ та „загрозу українського фашизму“ не тільки спотворювали розуміння суспільних процесів в Україні, а й активно використовувалися та використовуються російською пропагандою в інформаційній війні проти України протягом останніх років.

Схоже, саме зловживання цих других авторів довірою перших стало причиною появи звернення, яке теж вже стало інструментом у цій війні.

(„Українська правда“, 25 квітня)

Володимир В'ятрович – історик, голова Українського інституту національної пам'яті.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ і 113-ий Відділ США

запрошують на

ДОБРОЧИННИЙ КОНЦЕРТ

Святкуємо 10-ліття
переїзду Музею
на нове приміщення

Виступатиме фортепіанний дует
Анна і Дмитрій Шелест
Композиції
Миколи Лисенка
Мирослава Скорика
Джорджа Гершвіна
Олександра Жука

СУБОТА
30 ТРАВНЯ 2015
о год. 7 веч.

Вступ – 25 дол.
включно з перекусом

Купуйте квитки онлайн
заздалегідь або при вході.

THE UKRAINIAN MUSEUM • 222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Конференція присвячена героям УПА

Олена Лугова

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 16 квітня в краєзнавчому музеї відбулась Міжнародна наукова конференція „Українська Повстанська Армія: формування національної ідеї та боротьба за українську державу“ на честь 55-ї річниці бою вояків УПА під хутором Лози Бережанського району.

Останній бій українського підпілля відбувся 14 квітня 1960 року, коли було вже подолано і знищено навіть поодинокі повстанські підрозділи. Діяльність підпільної групи стала несподіванкою для органів КГБ в Тернопільській області, оскільки до жовтня 1959 року вони не підозрювали про існування цієї бойовки. І лише після вбивства оперуповноваженого КГБ в Бережанському районі лейтенанта Стороженка розпочалися активні розшукові роботи з виявлення і затримання підпільників.

14 квітня підпільників мали затримати живими. Проте під час бою двоє з трьох повстанців ціною власного життя зруйнували плян ворогів. Марія Пальчак через поранення не змогла заподіяти собі смерть, хоча і намагалась. Схована збірка повстанської літератури та друкарська машинка підтвердили приналежність цих людей до українського національно-визвольного руху.

Петро Пасічний („Чорний“, „Петро“), Олег Цетнарський („Клим“) та М. Пальчак („Сте-

фа“) увійшли в історію як учасники останньої повстанської бойовки та українці, які останніми чинили опір радянській владі зі зброєю в руках.

Саме цим подіям була присвячена наукова конференція, до участі в якій зголосилися науковці з Бережан, Тернополя, Львова, Хмельницького, Вінниці, Рівного, Бердичева, Києва, Харкова та Праги. Тематика доповідей охопила ряд важливих проблем з історії повстанського руху. Конференція сприяла поширенню інформації про боротьбу УПА за українську державу.

Гості та учасники конференції оглянули виставку „Останній бій українського підпілля (за матеріалами Управління Служби безпеки України в Тернопільській області)“, фотовиставку пам'ятників ОУН і УПА на Тернопільщині, організовану обласною інспекцією охорони пам'яток історії та культури, фотовиставку Анни Сенік „Повстанський Великдень“, виставку графіки Якова Гніздовського.

Учасники конференції відвідали місце останнього бою українського підпілля, де була відслужена Панахида та відбулась інсценізація останнього бою УПА учасниками студентського драматичного аматорського театру „Іскра Прометей“ Бережанського агротехнічного коледжу, а також спеціальне погашення ювілейного конверта. Гостей частували стравами з польової кухні, які приготували жителі хутора Лози та села Божиків.

Учасники панахиди на місці останнього бою підпільників.

Учень вшанував учителя

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – На фасаді дитячої художньої школи 31 березня відкрили меморіальну дошку з барельєфом талановитого художника і педагога, лауреата мистецької премії ім. Георгія Косміади Анатолія Мартиненка, який відійшов у вічність минулого року і залишив глибокий слід в образотворчому мистецтві.

Мистець понад 40 років працював директором художньої школи. Барельєф виготовив його учень, скульптор Олександр Мельничук.

Меморіальна дошка Анатолієві Мартиненкові.

Відзначили річницю Гурбинського бою

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – 14 квітня з нагоди 71-ї річниці найбільшого бою УПА в урочищі Гурби пошанувати пам'ять українських патріотів, учасників цього бою, до пантеону слави біля колишнього села Гурби зібрався багаточисельний люд.

Архиєпископ Рівненський і Острозький Української Православної Церкви Київського Патріархату Іларіон відслужив Панахиду. Відбувся фестиваль-реквієм патріотичної пісні за участю хору „Анафора“ Рівненської єпархії УПЦ КП, рок-гурту „Тінь Сонця“ та інших виконавців.

На могили воїнів УПА та до пам'ятника дітям, що загинули в Гурбах, лягли квіти. Учасники пошанування відвідали музей-криївку УПА, де представлена славна і водночас трагічна сторінка боротьби за волю України.

Гурбинський бій наприкінці квітня 1944 року стався між селом Антонівці та урочищем Гурби і був

Урочистість біля гурбинського Пантеону слави.

найбільш тривалим та масовим за весь час існування Української Повстанської Армії. У смертельному герці зійшлися 5,000 повстанців та понад 30 тис. бійців каральних загонів НКВД та прикордонників, на боці яких була також авіація, танки, бронепоезд, артилерія. Відділи повстанців прорвали вороже кільце та вийшли з оточення, зберігши таким чином особовий склад для подальших боїв.

Літературна зустріч в Рівному

Інна Нагорна

РІВНЕ. – 22 квітня в актовій залі Рівненського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти відбулась творча зустріч вчителів української мови і літератури та просвітян міста із письменником Євгеном Шморгуном з нагоди 75-річчя від дня його народження.

Зустріч розпочалася з благословення Владики Рівненського і Острозького Іларіона, який вручив ювілярові медаль Української Православної Церкви Київського Патріархату „За жертвність і любов до України“.

Ювіляра вітали заступник голови Рівного, депутат обласної ради, Галина Кульчинська, в.о. начальника управління культури і туризму обласної державної адміністрації Світлана Хомяк, голова обласного об'єднання товариства „Прогрес“ ім. Тараса Шевченка Іван

Ветров, голова Рівненської міської „Просвіти“ Катерина Сичик, голова обласної письменницької організації Анна Лимич, директор Культурно-археологічного центру „Пересопниця“ Микола Федоршин та інші. Вони відзначили багаторічну творчу працю письменника, його плідну краєзнавчу та громадську діяльність, вагомий внесок у національне культурне відродження і становлення української державності.

Під час зустрічі лунали пісні у виконанні добре знаного хору „Верес“ міського Будинку культури (художній керівник – заслужений працівник культури України Петро Невірковець) та ансамблю бандуристів обласного ліцею-інтернату.

Вела імпрезу артистка Рівненського обласного академічного музично-драматичного театру, заслужена артистка України Галина Цьомик.

Владика Рівненський і Острозький Іларіон вручає ювілярові медаль Української Православної Церкви Київського Патріархату „За жертвність і любов до України“.

СЕНЬЙОРИ УНСоюзу та ДРУЗІ!

Зима минає, незадовго буде літо.

ЗАМОВЛЯЙТЕ КІМНАТИ ВЧАСНО

З'їзд СЕНЬЙОРИВ

від неділі, 14-го, до п'ятниці, 19-го червня 2015 р.
на СОЮЗІВЦІ - Центрі Спадщини!

Реєстрація в неділю від 4-ої по пол.

Побут включає 5 нічлігів, харчування від понеділка,
з сніданком, до п'ятниці, з полуденком, бенкет,
доповіді, розвагові програми та податки і чайові.

Члени УНС - Одна особа	\$590	двоє осіб	\$510 від особи
Не-члени УНС - Одна особа	\$645	двоє осіб	\$530 від особи
Члени УНС - Один вечір за особу	\$165	двоє осіб	\$135 від особи
Не-члени УНС - Один вечір за особу	\$170	двоє осіб	\$145 від особи

Лише Бенкет: четвер, 18-го червня 2015 р. \$55 від особи,

Не забувайте вишиванки на бенкет!

та, по можливості, привезіть речі на ліцитацію!

За інформаціями звертатися до:

Оксани Тритяк, тел. 973 292-9800 X 3071 або 845 626-5641

Заохочуємо Вас запросити Ваших друзів на з'їзд.

Ми гостям раді!

Союзівка - тел. 845 626-5641

10 Year Term Life Insurance*

- Minimum policy \$20,000
- Issue age 16-85
- In Maryland, the issue ages are 46-85
- Premium rates will not go up.
Payable for 10 years

Age	Male non smoker	Female non smoker
35	\$10.33	\$9.45
40	\$12.86	\$11.11
45	\$17.33	\$14.18
50	\$24.68	\$18.29
55	\$34.93	\$24.15

Monthly premiums for \$100,000 policy.

For instant quotes call
888-538-2833

* Not available in all states.

**Term Coverage
at Extra Affordable
Rates!**

Term Life Insurance provides a solution for you temporary life insurance needs, protecting you and your family for a specific period. Payout only within term of policy.

10 Reasons to Buy Term Insurance

- Reason #1: You own a home
- Reason #2: You're in debt
- Reason #3: Marriage
- Reason #4: A new baby
- Reason #5: You buy a bigger home
- Reason #6: A promotion
- Reason #7: A growing family
- Reason #8: A new job
- Reason #9: You become widowed or divorced
- Reason #10: Retirement

The Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General information – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ПОСТАТІ

Привітали Мирона Мицьо з 90-літтям

Галина Маслюк

Товариство „Українсько-грецька думка“ 25 квітня привітало вірного сина України Мирона Мицьо з 90-літтям. Він народився в селі Полонна, на Лемківщині, у свідомій українській родині.

У рідному селі став зв'язковим станиці ОУН і УПА. Восени 1946 року М. Мицьо (псевдо „Дух“) став командиром групи зв'язку і розвідки. Після насильницької акції „Вісла“, яка проходила на теренах Лемківщини, у складі групи з семи повстанців перейшов чеський кордон. Троє вояків загинуло, інші потрапили до рук австрійської поліції і були передані російській контррозвідці.

8 січня 1948 року М. Мицьо засудив військовий трибунал до 15 років виправних робіт і п'яти років заслання. У лютому 1948 року перевезли до Львова, а звідти – до пересильного табору у бухті Ваніно на березі Охотського моря. В таборі очікували подальшого етапування на Колиму, Камчатку, Чукотку тисячі в'язнів. М. Мицьо став членом табірної підпільної групи ОУН, у якій присягу закріпив на папері власною кров'ю.

У травні 1955 року М. Мицьо був звільнений, до Польщі потрапив наприкінці 1956 року і одружився з Катериною Дембицькою. У шлюбі народилися Марко і Марійка.

У серпні 1959 року родина вирушила до Америки з двома маленькими дітьми. Добра доля не залишила вірного сина України. М. Мицьо став членом Товариства Вояків УПА ім. генерала-хорунжого Тараса Чупринки в США, першим головою 42-го відділу Організації

Катерина і Мирон Мицьо.

Оборони Чотирьох Свобід України, з допомогою однодумців організовував першу в США школу гри на бандурі. 30 українських бандур звучали на східному узбережжі Америки.

У 1970-их роках М. Мицьо став головою крайової управи Організації Оборони Лемківщини в Америці, організував Фундацію дослідження Лемківщини, яка видала чимало книжок, започаткував видання журналу „Лемківщина“, брав участь у спеціальній програмі американського телебачення, оповідаючи правду про ОУН і УПА та більшовицькі табори. На 25-ліття УПА М. Мицьо був нагороджений Золотим Хрестом „За заслуги“.

Де кілька разів М. Мицьо відвідував Україну, зустрічався з кривими і друзями. У Києві був присутній на проголошенні Незалежності України. У 1990-их роках М. Мицьо привозив для Міністерства оборони України електронну техніку від 42-го відділу ООЧСУ, за що був прийнятий до Співки офіцерів України. Став делегатом першого Всесвітнього форуму українців, був учасником святкування 50-ї річниці УПА в Києві та першого конгресу світової федерації лемків у Львові, привозив гуманітарну допомогу школам в Миколаївській області, збирав фонди на видання в Україні книг.

90-ліття М. Мицьо зустрічає в стані активності – пише спогади, статті, спілкується в соцмережах, дає інтерв'ю, разом з дружиною передає допомогу на потреби українських воїнів.

Про автора: Галина Маслюк – голова Товариства „Українсько-грецька думка“, редактор українських сторінок газети „Мір і Омонія“.

Англомовна повість про Петра Яцика

У 2014 році Ванкуверське видавництво „Figure 1 Publishing“ представило на американський книжковий ринок нову англомовну книгу про життя Петра Яцика „Leaving Home“ з підзаголовком „The Remarkable Life of Peter Jacyk“. Її автором є відомий канадський письменник та біограф Джон Лоренс Рейнольдс.

Книжка знайомить читача з багатьма невідомими чи не досить відомими фактами життя одного з найуспішніших українських імгрантів Канади, покійного підприємця та мецената Петра Яцика. Не

дивно, що канадський письменник зацікавився українською темою.

Коли наприкінці 2013 року книжка вийшла з друку, Прем'єр-міністр Канади Стівен Гарпер назвав „Leaving Home“ „надихаючою хронікою благої діяльності“. Хто б колись міг подумати, що про простого українського імгранта читатимуть канадські прем'єр-міністри?

П. Яцик пережив страшний події ХХ ст.: Другу світову війну, криваву жорстокість червоної і коричневої чуми. Як і всі галичани, знав він про знищення українців масовим

голодом у 1932-1933 роках, про сталінські репресії проти свідомого українства.

З повоєнних табрів Ді-Пі П. Яцик в 1949 році приїхав до Канади, маючи в кишені лише 7 доларів. Нова земля надихнула його глибокою та довічною любов'ю. В Канаді відчув себе „вільним, щоб жити, вільним, щоб добиватися успіху“. Заснувавши свою будівельну фірму, вивів її на такий рівень, що став помітним в економічному і культурному житті країни як людина ініціативна, з високим почуттям відповідальності, водночас готова сприяти в успіху іншим, щедра на загальногромадські цілі.

З часом П. Яцик став одним з найвідоміших меценатів країни, жертвуючи значними частками свого майна на проекти, присвячені українській історії, мові та культурі. Найвідоміші університети світу – Гарвардський, Колумбійський, Торонтський, Університет Альберти можуть засвідчити його щедрість. Як і програма розвитку української мови в Україні, фінансована П. Яциком.

„Leaving Home“ зосереджує увагу на житті та досвіді людини, яка своєю щоденною працею залишила по собі яскравий позитивний слід в неукраїнському світі. Книжка заці-

LEAVING HOME

The REMARKABLE LIFE OF PETER JACYK

JOHN LAWRENCE REYNOLDS

кавить не тільки молодих підприємців, які мріють про успіх, але також і тих, хто цікавиться психологією, історією, економікою, культурою, мистецтвом, імміграційними справами.

Книжку „Leaving Home: The Remarkable Life of Peter Jacyk“ можна придбати на www.amazon.com та в „Barnes & Noble“.

Освітня Фундація ім. Петра Яцика

Іміграційні справи - зустріч в Нью-Йорку

Іміграційний адвокат Андрій Семотюк запрошує на доповідь про іміграційні справи, які можуть допомогти українцям в США та за кордоном. Неділя, 31 травня 2015 р., год 1:30 попол. Українська католицька церква св. Юра, 30 East 7th Street. Вступ безкоштовний. По дальшій інформації просимо писати: Andy@myworkvisa.com.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Варо від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

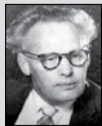
ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунок:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Травень 2015 року, ч. 176

Збезчещені храми Переяслава-Хмельницького

Людмила Юрченко

В Україні є багато різних міст, назви яких відомі з історії України і пробуджують певні про них уявлення. Які асоціації викликає місто Переяслав-Хмельницький? Це є заповідник українського „гріхопадіння“, нашого історичного безголов'я та самознищення, музей цинічного вандалізму, витворений людськими руками на нашій культурі, історії та духовності. У ньому ніби зупинився час, застигла історія, ретельно вибудована та витворена у часи більшовицької пропаганди, яка брала свій початок ще від царських часів. Це місто позачасове, непідвладне ніякому рухові, ні вперед, ні назад, адже назад – далі нікуди, а вперед – нікому.

Це місто – музей того „дружнього братання“ двох народів – українського з російським, з смертоносних обіймів якого й досі не можемо випручатися. Цей факт, зафіксований у камені монумента на центральній площі міста з написом „Навіки разом – навіки з російським народом“, який став ще одним щоденним нагадуванням

про уярмлення за власним бажанням.

Цікаво, як довго українці зможуть прикладати до себе цю сентенцію? Як довго українці будуть зневажати себе і давати привід для зневаги іншим?

Переяслав-Хмельницький – лише один з куточків України, де це можна побачити і навіть відчувати фізично тотальне „гріхопадіння“ та варварство, саморуйнацію. У цьому місті чи найбільше церков. Річ у тім, що у цих церквах давно не правлять Служби Божі, давно не дзвонять у дзвони і не відомо, чи спускається туди Святий Дух.

Вознесенський собор, пам'ятка ще з мазепинських часів, яскравий представник українського бароко, став Музеєм війни з діорамою „Битва за Дніпро“ на місці Царських воріт. А на стінах – фотопортрети різноманітних радянських військовокомандувачів замість ікон. В іншій старій церкві – Музей космосу. Під банею, де, як правило, літають янголи, красується коло Зодіака. Тут є також скафандр космонавта, макет космічного кора-

бля.

Дещо гуманніше на цьому тлі виглядає церква – Музей рушника. Тут стіни і стеля завішані рушниками. На Престолі стоїть хліб, але навіть після багатьох років Незалежності України – жодної згадки про ікону. І це у найстарішій козацькій церкві з 1606 року. Ще один приклад „благородного“ вандалізму – церква св. Миколая, у якій Богдан Хмельницький разом зі своїми старшинами відбував Службу Божу після підписання сумновідомих Переяславських статей. Московські бояри „не удостоїли високою честю“ цей храм (кажуть, їх туди просто не пустили), проте радянська влада вшанувала його у свій спосіб: там створили Музей українського одягу.

Хоча слід віддати належне ініціаторові такого святотатства, бо якщо не музеї, всі ті церкви поруйнували б, як багато інших того часу. Врятувала знакова історичність міста, звідки почалося довге і тяжке рабство українського народу. Проте історичний рік „воз'єднання України з Росією“ дбайливо плекався і плекається

до сьогодні московськими політиками та українськими адептами. Президент Леонід Кучма видав „державницький указ“ про святкування річниці Переяславської ради, замість того, щоб проголосити жалобу, або нарешті проголосити рік України без Росії. Може, потім у рамках тих святкувань випадало б відзначити річницю зруйнування Хортиці, різницю в Батурині, вшанування Емського указу та Валуєвського циркуляру про заборону української мови, три голодомори, влаштовані „братньою“ Москвою, від яких померло понад 15 млн. українців, а на їх місце наслано росіян в Україну.

І стоять собі оті облуплені і збезчещені церкви – пам'ятки нашої історії в Переяслав-Хмельницькому, і вже навіть не дивляться – заплющили очі, аби не бачити тієї ганьби, того рабства духу, віри, яке ніяк не може полишити наш народ. Стоять і моляться в небо, аби допомогти нам, українцям, прозріти, розплющити очі і, побачивши ці храми, які будували наші предки, осоромитися і віддати Богові – Боже.

Фундація допомагає війську

Росія після загарбання українського Криму озброїла російських терористів – мешканців України, давши їм зброю, й на додаток послала в Україну російські війська й зброю, щоб загарбати ще й Донецьку та Луганську області. Росія постійно посилає танки, гармати й інше озброєння й вояків й безсоромно бреше світові, що вони висилають лише гуманітарну допомогу російськомовному населенню, яке ніби переслідує українська влада.

Де набралось так багато росіян в Україні, які вимагають впровадження другої державної мови? В 1933 році Москва штучно створеним голодом виморила понад 10 млн. українців, а на їх місце прислала росіян, яким було надано керівні позиції. В Крим, на місце виселених

татар, направляли росіян, які їхали родинами, як на курорти.

На підтримку українського війська та на лікування поранених вояків, що ставлять опір окупантам, Фундація ім. Івана Багряного надала 30 тис. дол. Вислано 3,000 дол. до Дніпропетровська на лікування майора Дмитра Афанасьєва та інших поранених в боях з російськими терористами. 15 тис. дол. вислано для лікування вояків та інші потреби української армії Злученому Українсько-Американському Допомоговому Комітетові (ЗУАДК) в Філадельфії та 10 тис. дол. – до Світового Конгресу Українців, які мають ті гроші передати, щоб вони були використані за призначенням. Менші суми було вислано для вояцтва безпосередньо в Україну.

Село матері Івана Багряного

Куземин – село в Охтирському районі Сумської області, раніше було на Полтавщині. Розташоване на правому березі річки Ворскла. Куземин згадується як місто Гадяцької волості Зінківського полку в статтях, підписаних гетьманом Іваном Брюховецьким і його старшиною в жовтні 1665 року. Біля села є Більське городище (VII ст. до Різдва).

З Куземина, з працьовитого селянського роду, походила мати письменника, публіциста, громадського діяча на еміграції Івана Багряного (1906-1963) Євдокія Кривуша. Довгий час вважалося, що і сам І. Багрянний народився в Куземині. Проте насправді майбутній письменник народився в Охтирці, що в 30 кілометрах

Меморіальна дошка на будинку в Охтирці, де народився Іван Багрянний..

від Куземина, в сім'ї муляра Павла Лозов'яги. В сім'ї, окрім Івана, були також син Федір і дочка Єлизавета.

Коли хлопцеві виповнилося 13 років, він закінчив церковно-приходську і вищу початкову школи. Потім навчався в ремісничій школі, але її не закінчив, а перейшов до Краснопілської художньо-керамічної школи, обравши собі за фах малярство та гончарну справу. У дитинстві І. Багрянний не раз відвідував село матері, перебування у якому справило вплив на становлення його творчої особистості.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі особи: 1,200 дол. – **Оксана Мостович** (з них по 500 дол. на пресовий фонд журналів „Бористен“ і „Березіль“ та 200 дол. на потреби Фундації), 510 дол. – **Іларіон Хейлик** (з них 300 дол. для добровольців Дніпропетровська, 110 дол. для журналу „Бористен“ та 100 дол. для П. Ошарчука), 350 дол. – **Людмила Доброноженко** в пам'ять Галини Гришко, вдови св. п. Василя Гришка (з них 300 дол. для українського війська та 50 дол. на потреби Фундації), по 200 дол. – **Віталій Даценко** на видання книги Галини Могильницької та **Галя Бистриць-**

ка в пам'ять брата Євгена Кальмана на потреби Фундації, 150 дол. – **Алла Черний** (з них по 50 дол. для сиріт, на видання книги „Героям слава!“ та книги Г. Могильницької), 100 дол. – **Анатолій Брантон** для 100-річної бабусі в Дніпропетровську, 25 дол. – **Леонід Ємець**.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми жертвами, щоб вона могла допомагати пресі України, видавництву, сиротам, студентам, Лізі українських меценатів на конкурси української мови, на видання книг та на лікування й потреби українських воїнів, які воюють з російськими терористами на сході України.

Монета на честь Івана Багряного.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

„Україна-ЕС“...

(Закінчення зі стор. 1)

користь від реформ, але це складний і болючий процес“.

На тлі складності і болючості всього того, що тепер діється в Україні, цей 17-ий саміт „Україна-ЕС“ мав би стати чимось конкретнішим, ніж добрі наміри обох сторін, якимось новим свідченням, що об'єднана Європа, нарешті, здає собі справу з геополітичної важливості України і її ціннісного стратегічного вибору. Насправді зустріч ця припала на час взаємного зменшення довіри між Україною та ЕС.

Україна, наприклад, розчарована неухваленням з запровадженням безвізового режиму з ЕС, європейським різнобєм щодо санкцій проти путінської Росії, відсутністю практичних кроків в домовленостях щодо вільної торгівлі, неготов-

ністю ЕС прислати на схід України контингент своїх миротворців.

У свою чергу, ЕС має замало підстав вважати реформи в Україні болючими, тому що вони занадто мляві, безсистемні, непослідовні. Щодо миротворців, то, мовляв, неможливо їх прислати за умови, коли Україна не контролює значну частину свого східного кордону з Росією, тобто, миротворці відразу опинилися б у зоні воєнних дій і мусіли б ризикувати своїм життям.

Також з європейського погляду незрозуміло, що заважає Україні виконати Мінські домовленості у пункті, який передбачає федералізацію країни. Тим часом Мінські угоди, як їх витлумачує Президент П. Порошенко, в жодному разі не передбачають федералізації, а тільки децентралізацію державно-економічного життя, але щоб вона набула чинності як вияв демократії, спочатку треба провести на окупованих територіях чесні і про-

зорі вибори. Сьогодні ж такі вибори більш ніж сумнівні.

Європейське чиновництво занадто байдуже, щоб розуміти внутрішні проблеми і завдання українського суспільства – завдання вирішального становлення української політичної нації, чого поза унітарним устроєм досягнути було б неможливо.

Іншими словами, „не все те правда, що говориться для вірша“ – на двосторонніх зустрічах чи міжнародних форумах. За всієї важливості зовнішньої допомоги, Україна полишена на свою власну волю, на власні зусилля. Покищо членство України в ЕС через п'ять років виглядає фантастичним проектом, особливо, якщо врахуємо, що донині лише половина урядів країн-членів ЕС ратифікували політичну і економічну угоду з Україною.

І все ж час працює на Україну. Ні вона, ні навіть 28-країнний

Європейський Союз не є окремими островами в історії і долі людства. Світ стоїть на порозі великих змін. І дуже скоро Європа перестане дивитися на Україну зверху вниз. Крайньо праві і крайньо ліві політики у Франції, Німеччині, Угорщині на гарячі голови так себе ведуть, ніби саме вони створили французьку, німецьку чи угорську націю, ніби це їхня особиста заслуга. Ні, це праця десятків попередніх поколінь. Але будуть їхнім тяжким гріхом і ганьбою всі ті колоди, котрі вони кидають під ноги Україні в добу її остаточного національного визволення. Глобальні зміни вже невідворотні, хоч зовні ніби непомітні і далекі від нас. Та в наші часи – все близько: Китай і Індія, Іран і Савдійська Аравія, Європа і Росія. І весь цей конгломерат традицій і життєвих інтересів, при всіх тертях і суперечностях, змушений рухатися вперед, до співжиття. Це означає, що у близькому майбутньому вже не залишиться місця для імперської політики поневолення і проковтування сильним слабшого. Варіант, коли весь світ змінюється, а Росія ні, абсолютно виключений.

З цього погляду заслуговує на позитивну оцінку і теперішній київський саміт „Україна-ЕС“. Його важливим вислідом є чергова фінансово-економічна допомога Україні, що в нинішній ситуації дуже важливо. Європейський Союз схвалив третю програму макрофінансової допомоги Україні обсягом 1,8 млн. євро.

Спільна заява П. Порошенка, Д. Туска і Ж.-К. Юнкера за результатами саміту містить 20 пунктів. Зокрема вони стосуються порядку застосування Угоди про асоціацію і реформ в Україні – конституційної, реформи судочинства, антикорупційної стратегії та децентралізації.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Сфотографуйте свій чек і відправте на рахунок

користуючись нашою НОВОЮ мобільною програмою

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C.N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Послуга доступна тільки членам кредитівки, що мають активний чековий рахунок. Просимо прочитати "Truth in Savings" інформацію, щоб довідатися про всі вимоги стосовно рахунків у кредитівці "Самопоміч". Докладні інформації про цю послугу подані у www.selfreliance.com/disclosures/

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя

CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя

OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ПРАЦЯ

Пошукую особу до ста-
лої опіки старшої жінки
на 6-7 днів на тиждень в
Lexington, NY.

Тел. 413-584-4349

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

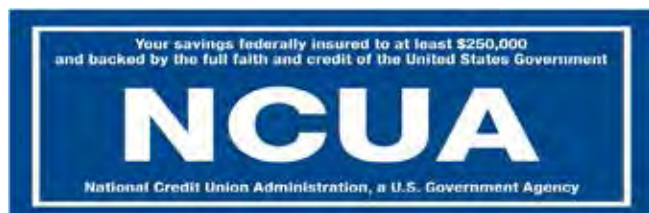
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.

Що перемога Кличка...

(Закінчення зі стор. 5)

но 1,000 любителів боксу з України прилетіли до Нью-Йорку побачити двобій. Тисячі інших прибуло з цілої Північної Америки побачити Володимира Кличка. На одну ніч, Медісон Сквейр Гарден стало місцем величезної зустрічі для українців, які метушилися поміж рядами щоби побачити друзів з далеких країн і співали патріотичні пісні.

„Ми приготували приблизно 150 білетів у кожній секції, щоби були „острови” українців всюди, об'єднані в юрбі”, пояснив М. Розенко. Клюб помагав зорганізувати подорож і процес квитків для міжнародних українців які хотіли прибути до Медісон Сквейр Гарден.

Хоч М. Розенко надіявся на „острови” українців, він був задоволений побачити щось подібне до континента: сотки українських прапорів майоріли на трибуні; написи підтримуючи Кличка появились в кожній секції; а багатьох українців зодягнулися в традиційний одяг, включно з вишиваною сорочкою і завітчанним головним убором. Тяжко було щось почути поза окликами „Слава Україні!” і скандуванням „Кличко!”. Для тих що були присутніми, і для багатьох більше які дивилися вдома, Кличко представляв майбутнє України.

„Це є надзвичайно. Це допомагає Україні і як на нас дивляться по цілому світі. Він пропагує Україну в найкращому світлі. Він є атлетичний, розумний, надійний. Він показує українцям, як ми хочемо щоби нас бачили і він це знаменито робить”, сказала для „Нюзвік” Міля Угрин, емігрант з України в США.

М. Угрин, зодягнена в головний убор, сиділа біля Андрія Микитинки, який мав одну з найбільше популярних марок щодо Кличка: вовняний шалик з іменем і світлою Кличка заплетеними в ньому. Він одержав шалик разом з підходящими рукавицями та шапкою безпосередньо з України. „У спорті, він є найвідомішим українцем. Щоби побачити це, для мене означає все. Всі українці як один тут”, А. Микитинка сказав.

Для багатьох уболівальників це був перший раз що вони особисто виділи Кличка у двобою, і це була одна рідкісна нагода побачити його у США. Максим Головатий і його батько Володимир, обидва оригінально з України, часто бачили на компютері двобою в живому етері, а тепер вони відразу скористали з нагоди купити квитки. „Це так як мрія що здійснилася. Це є вражаюча подія в якій він може нас репрезентувати”, М. Головатий сказав для „Нюзвік”.

Шукаючи за найбільшим українським прапором який я змогла знайти, я побачила Богдана Раделицького, Ореста Кайдера та Сергія Мирончука. Вони прибули зі всіх кінців – Чикаго, Торонто та Сіятел, відповідно – і були вдягнені до найвищої міри, включно з пофарбованим обличчям. „Це є величезна подія не лишень у спортовому світі, але і для міжнародної української спільноти. Ми всі є тут і представляємо нашу країну та наш нарід. Ми підтримуємо Кличка так як він підтримує Україну”, сказав Б. Раделицький.

Погоджуючись, С. Мирончук додав: „Кожний українець бориться за зміну та визнання. Ми є добрими, ласкавими, життєлюбними і готовими простити нашим ворогам якщо вони перепросять. Вибачіться, стримайтеся і живіть в братерстві”.

Коли почався двобій на арені, стало очевидним що це не закінчиться славною перемогою. Обидва боксери мають дуже різні стилі, а Кличко – бувши багато більшим від Дженінгса – утруднював для останнього його намагання зосередити удари і самому уникнути шкоди. Хоч не було „накавту”, уболівальники Кличка вважали цей двобій найбільше захоплюючим і похваленим що вони колинебудь бачили.

Скандування ім'я Кличка було постійним і підбадьорювання ніколи не припинялося. Після двобою, Дженінгс твердив що він не помітив українських прихильників і не мав жодного враження з них, хоч було би неможливо – навіть для найспокійнішого бійця – не завважити десятки скандувань за Кличком в порівнянні з маленькою жменькою за Дженінгсом.

Після того як судді одноголосно проголосили його переможцем, Кличко дав коротку заяву з арени і тоді підійшов до кожного її кута, дякуючи своїм прихильникам і вітаючи їх. Опісля, він знову зупинився щоби зустрітися з уболівальниками, підписувати автографи, дякуючи їм ще раз за те що відбули таку далеку подорож.

„Це був чудовий кінець тижня для уболівальників з Європи, з Німеччини, Великобританії та очевидно з України”, Кличко сказав для „Нюзвік” на прес-конференції після двобою. „Вони побачили Володимира Кличка в Медісон Сквейр Гарден. Це є гарний кінець тижня. Надіюся що вони повернуться задоволені домі”.

(Журнал „Нюзвік”, 26 квітня. Переклад Лев Іваськів.)

СПОМИН

Слово про куму Оксану Бринь

Ганна Черинь

В Україні є багато пісень про куму й кума, оскільки споріднення між хрещеними батьками й дітьми – дуже серйозна приязнь, міцніша, ніж з рідними дітьми. У давні часи чоловіки мусіли воювати з нападниками і гинули в боях, то хрещені батьки переймали обов'язки рідних. Звісно, між кумами траплялися й непорозуміння. Але найчастіше дві жінки – кума з кумою – одна в одну закохані, об'єднувалися на усе життя. Такі й ми були з кумою Оксаною Бринь, красунею з солов'їним голосом. Ми ділилися усіма таємницями, сумнівами, навіть бідою. Допомогали одна одній. Було багато спільних сімейних і національних свят з грою і танцями. О. Бринь творила чудеса – вірила, що кожную людину можна навчити співати, і вчила, себе не жаліючи.

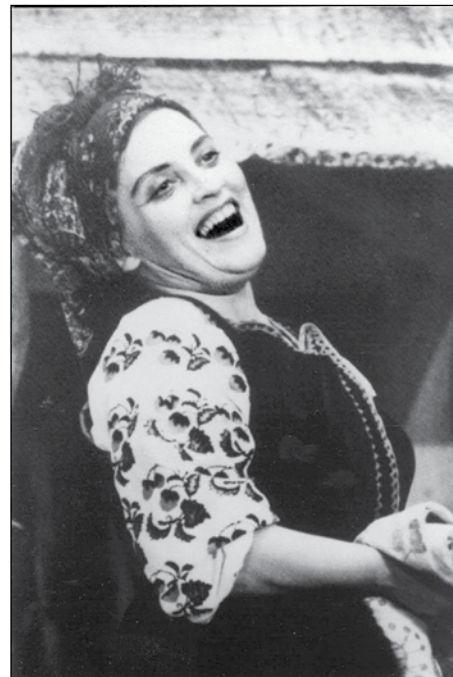
Чимало українців знайшли себе в мистецтві завдяки О. Бринь, яка вчила їх вокальному мистецтву у Мінеаполісі. О. Бринь почала вчити співи 1958 року. З 1969 року передавала свій досвід учням у Центрі мистецтва ім. Макфейла. Нині її учні співають на Бродвеї та на провідних оперних сценах світу.

О. Бринь народилася у Харкові. Уже в ранньому віці мала Оксана стала вчитися гри на фортепіані, а після закінчення середньої школи пішла у Харківську консерваторію. Батька Івана Кривообабку у 1930-их роках звинуватили у націоналізмі, застали і згодом розстріляли. Виховувала її мама – публіцист, перекладач та поетеса Олександра Рябенко, відома під псевдонімами Олександра Костюк, Лада Горлиця та Надія Лан.

У Харкові на початку війни з німцями 17-річна Оксана організувала юнацьку секцію при Товаристві „Просвіта”. Молодь відвідувала семінари з української історії, театральні курси, довідалася про звичай включно з колядуванням. Друга світова війна закинула її родину до Німеччини, а згодом до США, де після зупинки у кількох містах вона опинилася у Мінеаполісі. Любов до мистецтва та України вона перейняла від батьків.

Спів для О. Бринь став не лише способом існування, а і допоміг повернутися до нормального життя, коли 1955 року параліч прикував її до ліжка. Найяскравішим моментом вокальної кар'єри для О. Бринь став виступ 1972 року у Карнегі-хол в Нью-Йорку. Впродовж 1964-1965 років О. Бринь мала концертну поїздку і радувала гостей Союзівки своїм могутнім сопраном. У листопаді 1965 року вона співала Одарку в „Запорожці за Дунаєм” у Дітроїті. Її Одарка була живою людиною з усіма притаманними жінці того віку емоціями.

О. Бринь все життя брала актив-

Оксана Бринь у ролі Одарки в опері „Запорожець за Дунаєм”.

ну участь у житті української громади. Зворушена подіями в Україні, вона від імені громади передала Президентові Вікторові Ющенкові роботу відомого в діаспорі мистця Олександра Канюки.

У США велике значення для співу мало одруження з о. Миколою Бринем, теж замішаним у музиці і співі. А потім материнство, що принесло безліч радощів, але й хвилювань. Родина зросла до шістьох дітей. Заснувався хор „Дніпро” під досвідченою орудою о. М. Бриня і почалося вокальне підготування хористів. Став виходити музичний кварталник „Вісті”, у якому О. Бринь подавала музичні огляди, пильнувала розсилки та передплати журналу.

Писання стало другою пристрастю О. Бринь. Нариси, п'єси, оповідання почали народжуватись між музичними виступами. Була відзначена на літературному конкурсі за оповідання „Сирітський цукор” – з життя під час Голодомору.

У США в суботній школі викладала географію та культуру України, керувала дитячим хором, працювала в Сестрицтві при парафії, була культурно-освітнім референтом при місцевому відділі Українського Конгресового Комітету Америки і протягом ряду років влаштовувала програми на свята.

У О. Бринь було чимало нагород, зокрема британська нагорода „Міжнародний музикант 2004 року” за співочу, акторську, музичну діяльність та особливу роботу як викладача співи. На честь ювілею творчої діяльності О. Бринь, адміністрація Мінеаполісу та сусіднього Сент-Полу 1985 року влаштувала їй творчий вечір. Вона 4 квітня мирно відійшла в інший світ.

Вічна їй пам'ять!

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Тел.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Тел.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Вшанували героя Олександра Філя

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 28 квітня у першій міській школі відкрито меморіальну дошку на честь Почесного громадянина міста, випускника цієї школи Олександра Філя. В урочистості брали участь його батьки та родичі. Дошку під хвилюючу мелодію пісні „Пливе кача“ відкрили учасник боїв, випускник школи Арсен Дмитрик, директор школи Ольга Ганич, учениця Галина Мала.

Відслужили Молебень та освятили дошку о.-декан Михайло Бугай та о. Тарас Зоренний. О. Філь був навідником у аеромобільній десантній роті і загинув смертю героя 16 серпня 2014 року на Донбасі.

Біля дошки пам'яті Олександра Філя – його мати Галина (зліва), бабуся (друга зліва) і вчителі міської школи. (Фото: Тетяна Будар)

Ділимося сумною і болючою вісткою, що в п'ятницю, 27 лютого 2015 року, відійшла у вічність наша найдорожча Мама, Баба і Прабаба

св. п.

Анна Лотоцька Пищимуха

народжена 19 вересня 1925 року в селі Базар, чортківський р-н.

У глибокому смутку залишилися:

сини: Михайло з дружиною Христиною
Василь з дружиною Вірою
Тарас з дружиною Ольгою
Остап

десятеро внуків, дванадцять правнуків.

Вічна їй пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що в суботу, 21 лютого 2015 року відійшла у вічність на 95-му році життя наша найдорожча Мама і Тета

св. п.

Дарія Микита Питляр

(з дому Сидір)

народжена 19 січня 1920 року в Стрию, Україна.

Дарія Питляр народилася в родині вчителів Теодори і Йосифа Сидорів. Була студенткою в гімназії Сестер Василіянок у Львові та студувала у Музичній інституті ім. Лисенка у Львові та в Консерваторії. Ще в гімназії вступила в ряди ОУН. В 1940 році емігрувала до Відня де в 1943 році була арештована гестапо та чудом пережила півтора року в концтаборі Равензбрюк. Перебувавши від 1945 до 1949 року у Мюнхені, одружилася з Іваном Микитою та 1949 році виїхала до США. До 1974 року була керівником відділу Українського Музичного Інституту в Лорейні, Огайо, а потім учителем гри на фортепіано в Клівленді. Овдовіла в 1983 році, переїхала в 1993 році на Флориду та одружилася з редактором О. Питлярем (помер в 2004 році). Була 50 років активною членкою 33-го Відділу Союзу Українок Америки у Клівленді та 56-го Відділу СУА у Норт-Порті, Флорида. В 2006 році початки невилічимої хвороби змусили її на переїзд до Норт-Каролайни.

Похоронні відправи відбудуться у вівторок, 12 травня 2015 року, в катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо, а відтак на українському цвинтарі свв. Петра і Павла.

Залишилися у глибокому смутку:

дочка - Ляриса Микита
внук - Ярослав Сидір з дружиною Наталкою
і дітьми Емою, Маєю і Софією
внучка - Маруся Сидір-Заяць і дітьми Танею і Адріаном

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на фонд „Допомоги Жертвам Української Війни Гідності” яким займається Союз Українок Америки. Чеки можна висилати на “UNWLA War Victims Fund” c/o UNWLA, 203 2nd Ave., New York, NY 10003-5706

Family contact: lamfl@ncsu.edu

У глибокому смутку повідомляємо, що 24 березня 2015 року, на 93-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий Тато і Дідо

св. п. Теодор Ракочий

народжений 17 вересня 1921 року в Настасеві, Україна, син св. п. Ксені Бабяк й Івана Ракочого, чоловік св. п. Ольги Залопаної, яка померла у 2011 році.

Залишилися у смутку

віддані доньки
Katrina Barsigian with husband Stephen
Daria O'Neill (widow of Bruce)
Romana Wanck with husband William
Larissa Rakoczy

дорогі внуки
Nicholas Barsigian
Anastasia O'Neill

Похоронні відправи відбулися 28 березня 2015 року в Українській католицькій церкві свв. Петра і Павла в Kohoes, NY.

Пожертви в пам'ять Т. Ракочого можна складати на Ukrainian Catholic Education Foundation (UCEF), 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

Ми вдячні, що наші батьки навчили нас любові до української церкви та спадщини.

Вічна йому пам'ять!

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРГУ ТА ІНШИХ.

216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

Soyuzivka

9th ANNUAL FESTIVAL

Save the Date...for our Biggest One Yet!

FEATURING...

Pavlo Tabakov

**Serhiy "FOMA"
Fomenko**

Vasyl Popadiuk

**Lehenda Ukrainian
Dance Company -
Australia**

Dumka Chorus

**Women's Bandurist
Ensemble**

**Roma Pryma
Bohachevsky
Dance Workshop**

**AND MORE TO
BE ANNOUNCED**

July 10, 11, 12

HERITAGE | TRADITION | FAMILY

Friday Evening Gala benefit to **Support Ukraine**

**Shuttle bus & Rooms available
at Hudson Valley 1-888-9-Hudson**

VIP Parking at Soyuzivka - \$20 (First come first serve)

Organized by the Ukrainian National Foundation,
under the patronage of the Embassy of Ukraine.